

(สำเนา)

เลขรับ ๙/๒๕๕๒ วันที่ ๕ ม.ค. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ มกราคม ๒๕๕๒

เรื่อง การให้ความเห็นชอบเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาในกรอบอาเซียน + ๓ และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างเอกสารฯ รวม ๔ ฉบับในเรื่องนี้ฉบับภาษาไทย และเอกสารประกอบฉบับภาษาอังกฤษ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาในกรอบอาเซียน + ๓ และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ดังนี้

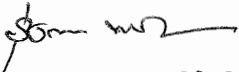
๑. ร่างแถลงการณ์ว่าด้วยความร่วมมือเกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหารและการพัฒนาพลังงานชีวภาพในกรอบอาเซียนบวกสาม
  ๒. ร่างแถลงการณ์ว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติของการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก
  ๓. ร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์อาเซียน - จีนระหว่างรัฐบาลแห่งรัฐสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน และ
  ๔. ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศออสเตรเลียกับรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยโครงการความร่วมมือด้านการพัฒนาระหว่างอาเซียนกับออสเตรเลีย ระยะที่ ๒
- รวม ๔ ฉบับ เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาโดยด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างเอกสาร รวม ๔ ฉบับดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐสภาให้ความเห็นชอบ
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) อภิสิตี เวชชาชีวะ
(นายอภิสิตี เวชชาชีวะ)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

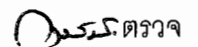
(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักงานประชุม

มาตี พิมพ์

ทาน

ตรวจ

บทสรุป
ร่างแถลงการณ์ว่าด้วยความร่วมมือเกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหารและการพัฒนาพลังงาน
ชีวภาพในกรอบอาเซียนบวกสาม

Draft Chiang Mai Statement on ASEAN Plus Three Food Security and Bio-energy Cooperation

สาระสำคัญ

เป็นเอกสารแสดงเจตนารมณ์ให้ประเทศสมาชิกอาเซียน จีน ญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลี กระชับความร่วมมือในการส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลอาเซียนด้านความมั่นคงด้านอาหาร เพื่อชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในภูมิภาคอาเซียน นอกจากนี้ เอกสารฉบับนี้ ยังได้ สนับสนุนเรื่องการจัดตั้งกลไกสำรองข้าวฉุกเฉินในกรอบอาเซียนบวกสาม ซึ่งเป็นกลไกที่จะช่วยสนับสนุนความมั่นคงด้านข้าวในเวลาฉุกเฉิน รวมทั้งสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยร่วมกัน ให้มีการถ่ายทอดและลงทุนในด้าน เทคโนโลยี การเกษตร พลังงานทดแทน โดยเฉพาะด้านพลังงานชีวภาพ โดยประเทศสมาชิกจะร่วมมือกันในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. สนับสนุน แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ของอาเซียนว่าด้วยความมั่นคงด้านอาหาร และส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนอาเซียน+3 ในการพัฒนาระบบข้อมูลอาเซียนด้านความมั่นคงด้านอาหาร
  2. สนับสนุน การเร่งจัดตั้งโครงการสำรองข้าวฉุกเฉินในกรอบอาเซียน+3 เพื่อความมั่นคงด้านข้าวในเวลาฉุกเฉิน บนพื้นฐานของความตกลงอาเซียนว่าด้วยความมั่นคงด้านการสำรองอาหาร
  3. มอบหมาย รัฐมนตรีเกษตรและป่าไม้โดยการปรึกษาหารือกับรัฐมนตรีพลังงาน ดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการผลิตอาหาร พลังงานชีวภาพ และการใช้พลังงานอย่างยั่งยืนแบบบูรณาการ
  4. ส่งเสริม การสร้างเสริมศักยภาพและความร่วมมือด้านเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการประสานมาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหาร
  5. ส่งเสริม การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านเกษตรกรรม การขนส่ง นวัตกรรม ใหม่ การเพิ่มอำนาจต่อรองให้เกษตรกร และการเกษตรพันธสัญญา
  6. ส่งเสริม การวิจัยร่วมกันและการถ่ายทอดเทคโนโลยี ด้านการผลิตทางการเกษตร
  7. ส่งเสริม ความร่วมมือในมุมมองที่จะส่งเสริมความมั่นคงทางอาหาร เพื่อตอบสนองต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิ ความแห้งแล้ง อุทกภัย และโรคระบาด
  8. ส่งเสริม ความร่วมมือด้านการพัฒนา/การประสานมาตรฐานพลังงานชีวภาพและสนับสนุน การใช้พลังงานชีวภาพในภูมิภาค
  9. ส่งเสริม การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่เพื่อการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ
  10. ส่งเสริม การแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาขีดความสามารถ ในการดำเนินโครงการด้านความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน
  11. ดำเนินงานอย่างเป็นทางการเป็นหุ้นส่วนกับองค์กรระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศในด้านการวิจัย และการพัฒนาทางการเกษตรและพลังงานทดแทน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานชีวภาพ
- องค์ประกอบของร่างแถลงการณ์ฯ มีดังนี้

1. อารัมภบท
2. มาตรการ

*****

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

แถลงการณ์ว่าด้วยความร่วมมือเกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหารและการพัฒนาพลังงาน
ชีวภาพในกรอบอาเซียน+3

เรา ประมุขแห่งรัฐ/หัวหน้ารัฐบาลประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี ในโอกาสการประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ครั้งที่ 12 ที่ประเทศไทย ในวันที่.....

มีความกังวลร่วมกัน ต่อความมั่นคงด้านอาหารและความจำเป็นในการพัฒนาพลังงานชีวภาพอย่างยั่งยืน ภายใต้ภาวะความผันผวนของราคาอาหารและน้ำมันที่ดำเนินอยู่ในขณะนี้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและการเติบโตทางเศรษฐกิจของพวกเขา

ตระหนักถึง ความเชื่อมโยงระหว่างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ซึ่งจำเป็นต้องมีการจัดการในแบบองค์รวม อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการปลูกพืชอาหารและพืชพลังงาน เพื่อรักษาความมั่นคงด้านอาหารอย่างยั่งยืน

ย้ำถึง ข้อยึดมั่นของพวกเขาที่จะรักษาความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานสำหรับประชาชนของเรา และความจำเป็นในการส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในกระบวนการสร้างประชาคมในภูมิภาค

ตระหนักว่า แต่ละประเทศจำเป็นต้องให้ทรัพยากรของตนให้เกิดคุณประโยชน์สูงสุด เพื่อการผลิตภาคเกษตรที่มากขึ้นอย่างยั่งยืน

ตระหนักอีกว่า การได้มาซึ่งแหล่งพลังงานที่มั่นคง ในขณะที่มีการจัดการกับปัญหาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ดังนั้นการวิจัยและพัฒนาแหล่งพลังงานทางเลือกควรได้รับการส่งเสริม

อ้างถึง แถลงการณ์ร่วมว่าด้วยความร่วมมือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ฉบับที่ 2 และแผนงานความร่วมมืออาเซียน+3 (2550-2560) ซึ่งได้รับการรับรองจากที่ประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ครั้งที่ 11 ที่สิงคโปร์ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2550 โดยมีการเรียกร้องให้มีความร่วมมือในหลากหลายสาขา รวมทั้งด้านความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

ยืนยัน ความยึดมั่นของเราต่อปฏิญญาเซบูว่าด้วยความมั่นคงทางพลังงานในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2550 ในการพัฒนาประสิทธิภาพและการอนุรักษ์พลังงาน ส่งเสริมความหลากหลายของพลังงาน และส่งเสริมความร่วมมือในการแสวงหาเทคโนโลยีและแหล่งพลังงานใหม่และที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาพลังงานชีวภาพ

รับรองสำเนาถูกต้อง

สุรินทร์ อีวันนัง

(นายสุนทร รัชย์อินดีภูมิ)

ผู้อำนวยการกองอาเซียน 2

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ยินดีกับ การรับรองแถลงการณ์กรุงโรมว่าด้วยความมั่นคงด้านอาหารโลก และแผนปฏิบัติการของ ที่ประชุมสุดยอดอาหารโลก ในการประชุมสุดยอดอาหารโลก เมื่อปี 2539 และปฏิญญาซึ่งได้รับการรับรองจากที่ประชุมระดับสูงขององค์การอาหารโลกว่าด้วยความมั่นคงด้านอาหารโลก: ความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพลังงานชีวภาพ ซึ่งจัดขึ้นเมื่อเดือนมิถุนายน 2551 และกรอบแผนปฏิบัติการอย่างครอบคลุมของคณะทำงานระดับสูงว่าด้วยวิกฤติความมั่นคงด้านอาหารโลก

ขอประกาศ ณ ที่นี้ ว่าจะ

1. เพิ่ม ชีตความสามารถในการผลิตอาหารเพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนของเรา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ
2. ยินดีกับ ความพยายามของอาเซียนในการดำเนินการตามกรอบความร่วมมือด้านความมั่นคงด้านอาหารแบบบูรณาการและแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ว่าด้วยความมั่นคงด้านอาหารในภูมิภาคอาเซียน โดยการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันจากทุกภาคส่วน
3. เสริมสร้าง ความแข็งแกร่งของความเป็นหุ้นส่วนในกรอบอาเซียน+3 ในการพัฒนาระบบข้อมูลด้านความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน เพื่อประกันว่าจะมีแหล่งอาหารที่เพียงพอในระยะยาวโดยผ่านกลไกภายใต้กรอบความร่วมมือด้านการเกษตรอาเซียน+3
4. สนับสนุน การดำเนินการต่อไปของโครงการนำร่องคลังสำรองข้าวฉุกเฉินเอเชียตะวันออก และศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งคลังสำรองข้าวฉุกเฉินในกรอบอาเซียน+3 โดยอาศัย ประสบการณ์จากการจัดตั้งคลังสำรองข้าวฉุกเฉินเอเชียตะวันออกเป็นแนวทาง รวมทั้งจะต้องมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และต้องคำนึงถึงข้อผูกพันของแต่ละประเทศที่มีต่อระเบียบข้อบังคับระหว่างประเทศด้วย
5. มอบหมายให้ รัฐมนตรีเกษตรและป่าไม้ โดยการปรึกษาหารือกับรัฐมนตรีและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคอาหารและพลังงานชีวภาพอย่างยั่งยืน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรในการผลิตอาหารและพลังงานชีวภาพที่ดียิ่งขึ้น อันจะช่วยรักษาความสมดุลในการผลิตอาหาร ทั้งนี้ ให้รายงานผลการดำเนินงานต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ในครั้งต่อไป
6. ส่งเสริม การแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศ การถ่ายทอดประสบการณ์ และการพัฒนาขีดความสามารถและความร่วมมือด้านเทคนิค เพื่อส่งเสริมมาตรฐานการผลิตพลังงานชีวภาพและคุณภาพอาหารในภูมิภาค
7. ส่งเสริม การลงทุนด้านป่าไม้ โครงสร้างพื้นฐานด้านเกษตรกรรม และการเกษตรพันธะสัญญาที่เน้นเรื่องความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ขนาดใหญ่ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรักษาและเพิ่มแหล่งผลิตอาหารอย่างยั่งยืน อีกทั้งจะช่วยสร้างความ
เป็นอยู่ที่ดีและเพิ่มอำนาจต่อรองให้แก่เกษตรกร

8. ผลักดัน การค้าสินค้าเกษตรในลักษณะที่จะช่วยลดการบิดเบือนการค้าและการตลาด และเพื่อ
ประกันไม่ให้เกิดความขาดแคลนทางอาหาร

9. ส่งเสริม การค้าพลังงานชีวภาพและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้มีพลังงานชีวภาพใช้ในระยะ
ยาว ซึ่งรวมถึงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำนโยบายด้านการค้าพลังงานชีวภาพใน
ภูมิภาคเพื่อจัดการกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์จากที่ดิน และความมั่นคงด้าน
อาหาร

10. เสริมสร้าง ความเป็นหุ้นส่วนทั้งกับองค์การในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศในการ
ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาด้านความมั่นคงทางอาหารและพลังงานชีวภาพร่วมกัน รวมทั้งให้
มีการถ่ายโอนเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคโนโลยีการผลิตพลังงานชีวภาพรุ่นที่ 2 และ
เทคโนโลยีใหม่ๆ สำหรับการให้พลังงานทางเลือก

ส่งเสริม ความร่วมมือในการจัดการกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
อาทิ ความแห้งแล้ง อุทกภัย และโรคระบาด ในมุมมองที่จะส่งเสริมความมั่นคงทางอาหาร

รับรองที่..... เมื่อวันที่ ..... พุทธศักราชสองพันห้าร้อยห้าสิบสอง

จัดทำโดย กรมอาเซียน
กระทรวงการต่างประเทศ

บทสรุป

ร่างแถลงการณ์ว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติของการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก Draft Chiang Mai Statement on EAS Disaster Management

สาระสำคัญ

เป็นเอกสารแสดงเจตนารมณ์ทางการเมืองในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน ในการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาค โดยเป็นการสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนข้อมูล งานวิจัย ประสบการณ์ และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศระหว่างประเทศสมาชิกและองค์การระหว่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของประเทศสมาชิกในการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ โดยเฉพาะด้านการพัฒนาบุคลากรและการเตรียมความพร้อมของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนามาตรฐานทรัพยากรบุคคลและแนวทางปฏิบัติให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานให้ความช่วยเหลือระดับประเทศเข้ากับระดับนานาชาติ ประเทศ อันจะช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

องค์ประกอบร่างแถลงการณ์มีดังนี้

- 1) บทนำ เพื่อให้ประมุขและหัวหน้ารัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินเดีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี และนิวซีแลนด์ แสดงเจตนารมณ์ทางการเมืองเพื่อร่วมกันจัดการภัยพิบัติในภูมิภาค (3) วรรคปฏิบัติการ เพื่อดำเนินกิจกรรมร่วมกันในการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาค
- 2) วรรคอารัมภบท เพื่อยืนยันเจตนารมณ์ในการทำงานร่วมกัน วรรคอารัมภบท กล่าวถึงผลกระทบของภัยพิบัติจากธรรมชาติที่มีต่อประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และความสำคัญที่จะต้องร่วมมือในการเตรียมความพร้อมและจัดการกับภัยพิบัติ โดยคำนึงถึงการจัดการอย่างเป็นองค์รวม รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นให้สามารถรับมือกับภัยพิบัติได้ด้วยตนเอง
- 3) วรรคปฏิบัติการ ให้ความสำคัญกับ (1) การเสริมสร้างเครือข่ายเตือนภัยและให้ความช่วยเหลือในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ (2) การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของชุมชนระดับท้องถิ่นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมและการรับข้อมูลเตือนภัยและอพยพหนีได้ทันที่ (3) การเชื่อมโยงแนวปฏิบัติมาตรฐานและเสริมสร้างศักยภาพด้านเทคโนโลยีเพื่อการให้ความช่วยเหลือที่ราบรื่น (4) การส่งเสริมการแบ่งขอบเขตหน้าที่ของศูนย์เตือนภัย เตรียมความพร้อม และให้ความช่วยเหลือด้านภัยพิบัติให้ชัดเจน โดยเฉพาะการจัดโครงสร้างหลักสูตรการฝึกและเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากร (5) การขยายความร่วมมือให้ครอบคลุมการรับมือกับโรคระบาดร้ายแรง

*****

สถานะวันที่ 17 ธันวาคม 2551

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

แถลงการณ์ว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติของการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก

เรา ประมุขแห่งรัฐ/ หัวหน้ารัฐบาลประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินเดีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี นิวซีแลนด์ ในการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 4 ที่ประเทศไทย ในวันที่.....

แสดงความเสียใจ ต่อการสูญเสียชีวิต ทรัพย์สิน และความเป็นอยู่ อันเป็นผลกระทบจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้นกับประเทศที่เข้าร่วมในการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออกและในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และแสดงความกังวลอย่างยิ่งต่อผลที่ตามมาในเชิงลบต่อสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในระยะยาว ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุถึงพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบรรลุถึงความสำเร็จของการดำเนินยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาที่ได้รับความเห็นชอบระหว่างนานาประเทศ ซึ่งรวมถึงเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ และกระบวนการรวมตัวกันในภูมิภาค

ยืนยัน ในข้อผูกพันของประเทศที่เข้าร่วมการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออกเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือระหว่างกันเพื่อลดความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบทางลบ และเพิ่มพูนความสามารถของประชาชนให้มีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตัวเองได้ในสถานการณ์ภัยพิบัติ และอ้างถึงการกำหนดให้การลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติเป็นหนึ่งในลำดับงานที่มีความสำคัญของความร่วมมือระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ในที่ประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 2 เมื่อเดือนมกราคม 2550

อ้างถึง หลักการและข้อเสนอแนะของเอกสารกรอบการทำงานระหว่างประเทศและภูมิภาคที่สำคัญในเรื่องการลดความเสี่ยงและการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงกรอบปฏิบัติการเฮียวโก พ.ศ. 2548-2558 ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติและการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 แผนปฏิบัติการบักกิงเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในเอเชีย พ.ศ. 2548 แถลงการณ์กัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก พ.ศ. 2548 แถลงการณ์การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาค (เออาร์เอฟ) เกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติและการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2549 และแถลงการณ์เดลีว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในเอเชีย พ.ศ. 2550 รวมถึงข้อมติของการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติสมัยสามัญที่เกี่ยวข้อง¹

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นายสุนทร ชัยอินทร์)

ผู้อำนวยการกองอาเซียน 2

¹ ข้อมติที่ 46/182 ที่ 57/150 และที่ 62/192

ยืนยัน การสนับสนุนเพื่อคงไว้และพัฒนาแนวทาง กลไกและความสามารถต่างๆ ในภูมิภาคเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบเตือนภัยล่วงหน้าก่อนเกิดภัยพิบัติให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตระหนักในความพยายามที่จะเพิ่มพูนความร่วมมือในเรื่องดังกล่าวในกรอบอาเซียนและข้อเสนอแนะระดับภูมิภาคอื่นๆ โดยเฉพาะในคณะกรรมการอาเซียนด้านการจัดการภัยพิบัติ (เอซีดีเอ็ม) และเออาร์เอฟ รวมทั้งข้อริเริ่มอื่นๆ ในภูมิภาค เพื่อเพิ่มพูนความร่วมมือในการลดความเสี่ยงและการจัดการภัยพิบัติ

ตระหนัก ในความร่วมมืออย่างแข็งขันและข้อริเริ่มต่างๆ ในระดับภูมิภาคของอาเซียน และยินดีกับบทบาทนำของอาเซียนในฐานะกลไกประสานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยจากพายุไซโคลนนาทิส ในประเทศพม่า

ตระหนัก ในบทบาทเบื้องต้นของรัฐในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนและการจัดการกับความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ รวมทั้งความสำคัญของความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนบทบาทดังกล่าวของรัฐ

ตระหนักถึง ความพยายามที่สำคัญขององค์การระดับภูมิภาค รัฐบาลของประเทศต่างๆ ภาคประชาสังคมและองค์การอื่นๆ ที่กำลังดำเนินอยู่เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการภัยพิบัติ ความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่การจัดการที่มีอยู่แล้วเพื่อการดังกล่าว และความสำคัญของการหลีกเลี่ยงการทำงานที่ซ้ำซ้อนกันรวมทั้งการประสานความพยายามไปในทิศทางเดียวกัน

ยินดี กับข้อริเริ่มร่วมกันระหว่างอินโดนีเซียและออสเตรเลียในการจัดตั้งกลไกเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมความพยายามลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่มีอยู่แล้ว และในการสร้างขีดความสามารถระดับประเทศในการจัดการภัยพิบัติ

ย้ำถึง ความสำคัญของการรับรองแนวทางแบบบูรณาการและครอบคลุมรอบด้านในการลดความเสี่ยงต่างๆ และการจัดการภัยพิบัติ การผนวกเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในนโยบายระดับประเทศของการพัฒนาอย่างยั่งยืน การวางแผนและการปฏิบัติงานทุกระดับในประเด็นที่สำคัญ เช่น ความยากจน ที่อยู่อาศัย การจัดการทรัพยากรน้ำ สุขอนามัย พลังงาน สาธารณสุข เกษตรกรรม การศึกษา โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อม

ตระหนัก ว่าชุมชนเป็นด่านแรกที่ต้องเผชิญและตอบสนองกับภัยพิบัติ ดังนั้นจึงควรมุ่งเน้นความสำคัญของการทำให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในทุกๆ ด้านของการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ โดยการเตรียมความพร้อมในระดับชุมชน การลดผลกระทบ การรับมือกับภัยพิบัติ และการฟื้นตัวของชุมชน โดยเฉพาะในการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อชีวิตความเป็นอยู่และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

จะพยายามดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. **สนับสนุน** ความพยายามในการเสริมสร้างความสามารถของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเพื่อรับมือกับภัยพิบัติ ทั้งในระดับนโยบาย การวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ระบบที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งการ

ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และความเชื่อมโยงกันระหว่างกลไกที่เกี่ยวข้อง โดยความสามารถในด้านต่างๆ นั้น ควรต้องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับระหว่างประเทศ เพื่อให้การตอบสนองต่อภัยพิบัติในภูมิภาคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. **ร่วมมือ** กันพัฒนาความสามารถของระบบการเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติให้มีความเชื่อมโยงระหว่างประเทศและสามารถครอบคลุมการจัดการกับภัยพิบัติหลายๆ ด้าน ซึ่งรวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายศูนย์เตือนภัยในภูมิภาคให้ครบวงจร และเสริมสร้างเครือข่ายการจัดการภัยพิบัติตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ไปจนถึงระดับภูมิภาค โดยร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและองค์การชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายการให้ข้อมูลเตือนภัยและการให้ความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วที่มีประสิทธิภาพ ให้สามารถลดผลกระทบที่เกิดจากภัยพิบัติต่อประชาชน ซึ่งรวมถึงภัยที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ได้อย่างทันท่วงที

3. **ร่วมมือ** กันให้การสนับสนุนกองทุนที่จัดตั้งโดยสมัครใจของประเทศผู้บริจาคอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำเนินการเตือนภัยล่วงหน้าในมหาสมุทรอินเดียและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งตั้งอยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็น เอสแคป) เพื่อให้มีแนวทางที่ประสานความร่วมมือในการเตรียมความพร้อมด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติในภูมิภาค รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการเตือนภัยคลื่นยักษ์สึนามิให้ครอบคลุมในหลายมิติ

4. **สนับสนุน** ความพยายามของอาเซียนในการเพิ่มบทบาทการประสานงานการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการมีบทบาทนำในการตอบสนองต่อสถานการณ์ภัยพิบัติร้ายแรง โดยเฉพาะการพัฒนาเชื่อมโยงและ/หรือกำหนดทรัพยากรและขีดความสามารถตามความสมัครใจที่เหมาะสมสำหรับการเตรียมความพร้อมในระดับภูมิภาค ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมทางด้านบรรเทาภัยพิบัติและการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินของอาเซียน และ/หรือการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติและกลไกที่เหมาะสมเกี่ยวกับการตรวจสอบความต้องการของผู้ประสบภัยพิบัติ การเคลื่อนย้ายและใช้ทรัพยากรที่จะให้ความช่วยเหลือให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

5. **ร่วมมือ** กันเพื่อเสริมสร้างการจัดการด้านการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูภายหลังเกิดเหตุภัยพิบัติ รวมทั้งสนับสนุนการเชื่อมโยงการให้ความช่วยเหลือภายหลังเกิดเหตุภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การให้ความช่วยเหลือจากการบรรเทาภัยพิบัติไปสู่การฟื้นฟูเป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการสนับสนุนกลไกที่อาเซียนมีบทบาทนำและองค์การอื่นๆ ในภูมิภาค

6. **ร่วมมือ** กันเพื่อช่วยเหลือรัฐบาลต่างๆ ในการจัดทำและผนวกเรื่องของการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา การวางแผนและกำกับดำเนินนโยบาย การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องสาเหตุของภัยพิบัติรวมถึง การเสริมสร้างความสามารถในการจัดการภัยพิบัติโดยผ่านการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้เชิงเทคนิค แผนการศึกษาและฝึกอบรมเกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่การจัดการองค์การโดยเฉพาะองค์การของชุมชนท้องถิ่น

7. ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการพัฒนาเครื่องมือและแนวทางในระดับชุมชนที่มีประสิทธิผลในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและการจัดการภัยพิบัติโดยการกระตุ้นให้เกิดวัฒนธรรมที่ตระหนักถึงความปลอดภัย การป้องกันและการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการลดอันตราย ความเสี่ยงและประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงในระดับโรงเรียน ชุมชน หน่วยงานของรัฐบาล และในหมู่สาธารณชนเพื่อให้มีความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง
8. ร่วมมือ เพื่อสนับสนุนรัฐบาลในการกำหนดกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและการพัฒนาความสามารถในการบังคับใช้กฎหมายด้านการใช้และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้และน้ำอย่างยั่งยืน เพื่อลดผลกระทบด้านลบจากการกระทำของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อมและในทางกลับกัน
9. ทำงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ ประสบการณ์และคู่มือการปฏิบัติงาน ในหมู่ผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติในระบบการเตือนภัยและให้ความช่วยเหลือ เช่น ผ่านกรอบความร่วมมือภายใต้การฝึกซ้อมแผนการเผชิญภัยพิบัติฉุกเฉินระดับภูมิภาค (อาร์เด็กซ) และกรอบการซ้อมปฏิบัติงานอื่นๆ เพื่อสนับสนุนขีดความสามารถและการปรับปรุงการประสานงานในระดับภูมิภาคในการจัดการภัยพิบัติ รวมถึงการประสานงานให้เข้ากับระบบขององค์การสหประชาชาติ
10. สนับสนุน การปฏิบัติการและการเพิ่มพูนแนวปฏิบัติให้ได้มาตรฐานเดียวกัน เช่น มาตรฐานวิธีปฏิบัติสำหรับระบบเตรียมความพร้อมและการประสานงานร่วมทางด้านบรรเทาภัยพิบัติและการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินระดับภูมิภาคของอาเซียน (ชาสอป) และสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกับแนวปฏิบัติด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการบรรเทาภัยพิบัติในกรอบการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (เออาร์เอฟ) รวมทั้งการนำแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานนั้นไปใช้เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดของศูนย์เตือนภัยและศูนย์ให้ความช่วยเหลือในภูมิภาคและในระดับระหว่างประเทศ
11. ทำงานร่วมกัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านเทคนิค ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และการจัดการเตือนภัยต่างๆ เพื่อปรับปรุงวิธีการทางวิทยาศาสตร์และเทคนิคเพื่อประเมินความเสี่ยง การเฝ้าระวัง และการจัดการข้อมูลเตือนภัยล่วงหน้า
12. สนับสนุน การปฏิบัติงานของศูนย์ประสานงานอาเซียนในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม (เอเอชเอ) และเสริมสร้างขีดความสามารถของศูนย์ในการประสานการปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือระหว่างกาเกิดภัยพิบัติในภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งเป็นองค์การนำด้านเทคนิคในเรื่องดังกล่าวในภูมิภาคอาเซียน
13. สนับสนุน ความพยายามขององค์การต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในภูมิภาค อาทิ ศูนย์บรรเทาภัยพิบัติแห่งเอเชีย (เอดีอาร์ซี) และศูนย์เตรียมความพร้อมและป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย (เอดีพีซี) รวมทั้งศูนย์อื่นๆ ในภูมิภาค ในการให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคและสร้างขีดความสามารถในการลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติของภูมิภาค รวมทั้งสนับสนุนการศึกษาวิจัยอย่างรอบด้านในภูมิภาคเรื่องการลดความเสี่ยงและการจัดการภัยพิบัติ และสนับสนุนการศึกษาวิจัยของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่ง

เอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติ (เอสแคป) และสนับสนุนข้อเสนอของจีนในการจัดตั้งศูนย์วิจัย
ศึกษาระดับภูมิภาคเรื่องภัยพิบัติร้ายแรงในเอเชีย

14. **สนับสนุน** การสร้างหลักสูตรการฝึกอบรมและเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรตั้งแต่ระดับ
ท้องถิ่นถึงระดับนานาชาติ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของประเทศที่เข้าร่วมการประชุมสุดยอดเอเชีย
ตะวันออกในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและในการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ รวมทั้งสนับสนุนให้มี
การเชื่อมโยงศูนย์ฝึกอบรมและวิจัยต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของศูนย์เหล่านั้น ในการดำเนิน
โครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ

ทั้งนี้ ให้ดำเนินงานที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามคำกล่าวนี้นานาชาติความร่วมมือที่มีอยู่ของอาเซียนและใน
ภูมิภาคโดยการหารืออย่างใกล้ชิดกับประเทศสมาชิกการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก

รับรองที่.....ในวันที่ .....พุทธศักราชสองพันห้าร้อยห้าสิบสอง

จัดทำโดย กรมอาเซียน
กระทรวงการต่างประเทศ

บทสรุป

ร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์อาเซียน-จีน

Draft Memorandum of Understanding on Establishing the ASEAN-China Center

*****

สาระสำคัญ

เป็นเอกสารแสดงเจตนากรณีในการจัดตั้งศูนย์อาเซียน-จีนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับจีนในด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา และวัฒนธรรม โดยศูนย์อาเซียน-จีน จะเป็นหน่วยประสานงานกลางในการรวบรวมข้อมูล คำแนะนำ และกิจกรรมเพื่อสร้างธนาคารข้อมูลที่ครอบคลุมทางด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว วัฒนธรรมและการศึกษาให้นักธุรกิจและประชาชน

นอกจากนี้ ศูนย์อาเซียน-จีนจะเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการศึกษาระหว่างอาเซียนกับจีน รวมทั้งทำหน้าที่ในการเผยแพร่วัฒนธรรมและการศึกษา แนะนำและเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม โอกาสในการลงทุน ทำการวิจัยตลาด จัดสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นต้น

องค์ประกอบหลักของร่างบันทึกความเข้าใจฯ มีดังนี้

- 1) บทนำ
  - 2) การจัดตั้งศูนย์และสถานที่จัดตั้ง
  - 3) วัตถุประสงค์
  - 4) บทบาทและกิจกรรม
  - 5) สมาชิกภาพ
  - 6) เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
  - 7) การมีผลบังคับใช้และระยะเวลา
- เป็นต้น

*****

- คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ -

ร่าง

**บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์อาเซียน-จีนระหว่างรัฐบาลแห่งรัฐสมาชิก
สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน**

รัฐบาลของประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย บรูไน ดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม (ต่อไปนี้จะเรียกโดยย่อว่า "อาเซียน" หรือ "ประเทศสมาชิกอาเซียน") และรัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีน (ต่อไปนี้จะเรียกว่า "จีน") (ต่อไปนี้จะเรียกโดยรวมว่า "กลุ่มภาคีคู่สัญญา" หรือ "กลุ่มภาคี" หรือเรียกว่า "ภาคีคู่สัญญา" หรือ "ภาคี")

ระลึกถึง ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างอาเซียนและจีน ซึ่งทั้งสองฝ่ายจะได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน

ระลึกถึง กรอบความตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งลงนามที่กรุงพนมเปญ เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2002 ("กรอบความตกลง") และความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ ความตกลงว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาท ความตกลงว่าด้วยการลงทุน และความตกลงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ที่ลงนามระหว่างอาเซียนและจีน ภายใต้กรอบความตกลงฯ และแถลงการณ์ร่วมของประมุขแห่งรัฐ/รัฐบาลของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์อาเซียน-จีน เพื่อสันติภาพและความมั่งคั่ง ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2003 ที่บาหลี

ตระหนักถึง ศักยภาพที่จะสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มภาคีคู่สัญญา

ตระหนักถึง ความร่วมมือที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน มิตรภาพ และผลประโยชน์ร่วมกัน

เน้นย้ำว่า สาขาความร่วมมือภายใต้บันทึกความเข้าใจฯ ฉบับนี้จะเป็นองค์ประกอบที่ช่วยเสริมกิจกรรมอื่นๆ ของอาเซียน-จีน

ตกลงกัน ดังนี้

ข้อ 1

การจัดตั้งศูนย์และสถานที่จัดตั้ง

1. ภาคีคู่สัญญาจะจัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จที่ให้บริการข้อมูลและกิจกรรมต่างๆ โดยจะเรียกว่าศูนย์อาเซียน-จีน (ต่อไปนี้จะเรียกว่าศูนย์ฯ) เพื่อส่งเสริมความร่วมมืออาเซียน-จีนด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา และวัฒนธรรม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน โดยศูนย์ฯ จะค่อยๆ ขยายขอบเขตของกิจกรรมและผู้มีเข้าร่วมกิจกรรมของศูนย์ฯ
2. ศูนย์ฯ จะเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร แต่จะสามารถหาเงินทุนที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของศูนย์ฯ ได้
3. สำนักงานใหญ่ของศูนย์ฯ จะตั้งอยู่ที่กรุงปักกิ่ง โดยสำนักงานย่อยของศูนย์ฯ อาจจัดตั้งในประเทศสมาชิกอาเซียน และเขตอื่นๆ ของจีนในอนาคต

ข้อ 2

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของศูนย์ฯ คือ

- (ก) สนับสนุนการดำเนินงานของกรอบความตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกสมาคม

รับรองสำเนาถูกต้อง
[ลายเซ็น]

(นาย รุ่งทเว ร้อยเอ็ดภูมิ)
ผู้อำนวยการกองอาเซียน 2

ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2002 และ ความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ ความตกลงว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาท ความตกลงว่าด้วยการลงทุน และความตกลงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ซึ่งลงนามภายใต้ กรอบความตกลงฯ

- (ข) ส่งเสริมการค้าระหว่างกันของอาเซียนและจีน และพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนทางการค้า เพื่อร่วมกันส่งเสริม การส่งออกไปยังตลาดนอกอาเซียน และเพื่อให้บรรลุการขยายตลาดการค้าด้วย
- (ค) ส่งเสริมการลงทุนของอาเซียนในจีน และการลงทุนของจีนในอาเซียน
- (ง) ดำเนินกิจกรรมที่จะช่วยนักลงทุนและนักธุรกิจจากประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจดีกว่า โดยเฉพาะกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ในการแสวงหาโอกาสทางการค้าและการลงทุนในจีน
- (จ) ส่งเสริมจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างอาเซียนและจีน
- (ฉ) ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มธุรกิจของอาเซียนและจีน
- (ช) เพิ่มการติดต่อในระดับประชาชน การตระหนักรู้ของประชาชน ความเข้าใจระหว่างกัน และการมีส่วนร่วมของ ประชาชนอาเซียนและจีน โดยผ่านการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและการศึกษา และ
- (ซ) ทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมศักยภาพของอาเซียนและจีนในการเสริมสร้างภูมิภาคนี้ให้สามารถดึงดูดความสนใจ จากหุ้นส่วนภายนอกและช่วยให้เข้าถึงบริษัทของอาเซียนและจีน

ข้อ 3

บทบาทและกิจกรรม

1. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ศูนย์ฯ จะทำงานอย่างใกล้ชิดกับสำนักงาน/ผู้แทนส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา และวัฒนธรรม ของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเฉพาะที่ตั้งอยู่ในจีน เพื่อดำเนินกิจกรรมที่จะ ส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา และวัฒนธรรมระหว่างอาเซียนและจีน
2. ศูนย์ฯ จะมีบทบาท 2 ด้าน คือ ทำหน้าที่เป็นศูนย์บริการข้อมูล และศูนย์ส่งเสริมกิจกรรม
3. ศูนย์ฯ จะดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้
  - (ก) ทำหน้าที่เป็นหน่วยประสานงานกลาง รวบรวมข้อมูล คำแนะนำ และกิจกรรม เพื่อสร้างธนาคารข้อมูลที่มี ความครอบคลุมทั้งด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว วัฒนธรรม และการศึกษา ให้แก่นักธุรกิจและประชาชน ของอาเซียนและจีน
  - (ข) ทำหน้าที่เป็นช่องทางแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการศึกษาระหว่าง ประเทศสมาชิกอาเซียนและจีน อาทิ กฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการเจาะตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
  - (ค) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการค้าและการลงทุน ที่เน้นประโยชน์ที่จะได้รับจากเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน โดยการรวบรวม ข้อมูลข่าวสาร ทำการวิเคราะห์ และดูแนวโน้มทางการตลาด
  - (ง) ทำการส่งเสริมวัฒนธรรมและการศึกษา โดยการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโบราณศิลป์ ทัศนกรรม ดนตรี นาฏศิลป์ ละคร ภาพยนตร์ และภาษาของอาเซียนและจีน รวมทั้ง โอกาสทางการศึกษาในอาเซียนและจีน
  - (จ) แนะนำและเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม โอกาสในการลงทุน ทรัพยากรการท่องเที่ยว วัฒนธรรม และการศึกษา ของอาเซียนและจีนให้แก่ผู้ประกอบการ นักลงทุน และประชาชน โดยการให้คำปรึกษาทางธุรกิจ ให้คำแนะนำ ทางการศึกษา และจัดนิทรรศการการค้าและการลงทุน นิทรรศการการท่องเที่ยว เทศกาลอาหาร นิทรรศการศิลปะ และนิทรรศการการศึกษา

- (ฉ) ดำเนินกิจกรรมการวิจัยตลาด เพื่อระบุตลาดและสาขาความร่วมมือที่มีศักยภาพ
  - (ช) บริหารศูนย์แสดงสินค้าและนิทรรศการด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของอาเซียน ภายใต้กรอบการดำเนินงานของศูนย์ฯ
  - (ซ) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางที่ส่งเสริมการลงทุน สร้างความเชื่อมโยงอุตสาหกรรมรายสาขา และช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจระหว่างบริษัทของอาเซียนและจีน โดยเฉพาะการช่วยนักลงทุนและบริษัทของอาเซียนและจีนที่ต้องการร่วมธุรกิจกับหุ้นส่วนธุรกิจท้องถิ่น
  - (ฅ) รักษาความร่วมมือที่ใกล้ชิดด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเกี่ยวกับรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนและจีน รวมทั้ง องค์การระหว่างประเทศ และองค์การระดับภูมิภาค
  - (ญ) อำนวยความสะดวกให้แก่คณะผู้แทนด้านการค้าและการลงทุนระหว่างอาเซียนและจีน
  - (ฎ) จัดให้มีรายชื่อของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเจ้าหน้าที่รัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวของอาเซียนและจีน
  - (ฏ) ดำเนินการเสริมสร้างศักยภาพ เพื่อสนับสนุนการส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างอาเซียนและจีน
  - (ฐ) สนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
  - (ฑ) ดำเนินการจัดสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการในหัวข้อที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างจีนและประเทศสมาชิกอาเซียน
  - (ฒ) จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรม และภาษา เพื่อที่จะส่งเสริมการติดต่อในระดับประชาชน และทำให้มีความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนของอาเซียนและจีน
  - (ณ) ศึกษาความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนในระดับประชาชน ที่เกี่ยวกับการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
  - (ด) สนับสนุนโครงการที่เกี่ยวกับการลดช่องว่างการพัฒนาในประเทศสมาชิกอาเซียน
  - (ต) ดำเนินกิจกรรมอื่นๆ ที่พิจารณาเห็นว่าจำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของศูนย์ฯ ที่วางไว้
- แผนการดำเนินงานในช่วงเริ่มต้นดังปรากฏในภาคผนวก 1

ข้อ 4

สมาชิกภาพ

1. จีนและประเทศสมาชิกอาเซียนจะเป็นสมาชิกของศูนย์ฯ โดยการเป็นกลุ่มภาคีสัญญาในบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ ตามข้อ 24
2. บริษัทและองค์กรต่างๆ จะสามารถสมัครเป็นสมาชิกสมทบของศูนย์ฯ ได้ โดยยื่นใบสมัครต่อสำนักเลขาธิการ หลักเกณฑ์การอนุมัติ ระยะเวลา และเงื่อนไขของการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมทบของศูนย์ฯ จะพิจารณาตัดสินโดยคณะกรรมการร่วม โดยบริษัทและองค์กรนั้นๆ พึงจ่ายค่าสมาชิกภาพ

ข้อ 5

การจัดองค์กร

การดำเนินงานของศูนย์ฯ จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ 3 กลุ่มงาน คือ กลุ่มที่ดูแลการจัดทำนโยบาย กลุ่มที่เป็นที่ปรึกษา และสำนักเลขาธิการ กลุ่มที่ดูแลด้านนโยบายจะเป็นหน่วยที่มีอำนาจสูงสุด และทำหน้าที่โดยคณะกรรมการร่วม กลุ่มที่เป็นที่ปรึกษาจะให้คำแนะนำด้านนโยบายแก่สำนักเลขาธิการของศูนย์ฯ และทำหน้าที่โดยคณะกรรมการร่วมด้านบริหาร สำนักเลขาธิการจะเป็นหน่วยปฏิบัติ และขึ้นตรงต่อคณะกรรมการร่วมด้านบริหารและคณะกรรมการร่วม

ข้อ 6

คณะกรรมการร่วมอาเซียน-จีน

1. คณะมนตรีร่วมจะเป็นหน่วยที่รับผิดชอบด้านการจัดทำนโยบาย และกำหนดแนวทางนโยบายให้แก่ศูนย์ฯ
2. คณะมนตรีร่วมจะประกอบด้วยสมาชิกของคณะกรรมการร่วมความร่วมมืออาเซียน-จีน
3. คณะมนตรีร่วมจะเป็นองค์กรสูงสุดของศูนย์ฯ และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
  - (ก) กำหนดนโยบายทั่วไปที่วางแนวทางกิจกรรมต่างๆ ของศูนย์ฯ
  - (ข) อนุมัติแผนปฏิบัติการและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ฯ
  - (ค) อนุมัติแผนงานและงบประมาณประจำปี รวมทั้ง รายรับ-รายจ่ายของศูนย์ฯ ภายใต้กรอบการดำเนินงานและแผนงานของศูนย์ฯ ตามที่เสนอโดยคณะกรรมการร่วมด้านบริหาร
  - (ง) อนุมัติรายงานประจำปีเกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์ฯ
  - (จ) กำหนดอำนาจหน้าที่ที่จะมอบหมายให้แก่คณะกรรมการร่วมด้านบริหาร
  - (ฉ) อนุมัติการแต่งตั้งเลขาธิการ
  - (ช) พิจารณาและอนุมัติการขยายขอบเขตความร่วมมือ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ 1
  - (ซ) กำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางและกฎข้อบังคับของศูนย์ฯ
  - (ฌ) ตัดสินใจในการจัดการกับที่ดินและทรัพย์สินของศูนย์ฯ ในกรณีที่มีการยุบศูนย์ฯ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการยุบศูนย์ฯ ดังกล่าว และ
  - (ญ) ตัดสินใจ และ/หรือ อนุมัติเรื่องสำคัญๆ ของศูนย์ฯ
3. การตัดสินใจทุกอย่างของคณะกรรมการร่วมฯ จะเป็นไปตามฉันทามติ

ข้อ 7

คณะกรรมการร่วมด้านบริหาร

1. คณะกรรมการร่วมด้านบริหารจะประกอบด้วยคณะกรรมการอาเซียน ณ กรุงปักกิ่ง และคณะกรรมการฝ่ายจีน ซึ่งจะประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ของจีนที่รับผิดชอบด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา และวัฒนธรรม
2. คณะกรรมการร่วมด้านบริหารจะมีหน้าที่ดังต่อไปนี้ และหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะมนตรีร่วม
  - (ก) กำกับดูแลกิจกรรมของศูนย์ฯ เพื่อให้การตัดสินใจของคณะมนตรีร่วมถูกนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
  - (ข) ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา ทำหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับนโยบาย
  - (ค) มีอำนาจชี้แนะเลขาธิการศูนย์ฯ ในเรื่องการคัดเลือกบุคลากรของศูนย์ฯ และ
  - (ง) เตรียมแผนงานและงบประมาณประจำปีของศูนย์ฯ ซึ่งจัดทำโดยสำนักเลขาธิการศูนย์อาเซียน-จีน เพื่อให้คณะมนตรีร่วมพิจารณาและอนุมัติ
3. คณะกรรมการร่วมด้านบริหารจะพบหารือเป็นประจำ หรือในเวลาใดๆ ตามความจำเป็น
4. การตัดสินใจทุกอย่างของคณะกรรมการร่วมด้านบริหารจะเป็นไปตามฉันทามติ

ข้อ 8

สำนักเลขาธิการศูนย์อาเซียน-จีน

1. สำนักเลขาธิการศูนย์อาเซียน-จีน (สำนักเลขาธิการฯ) จะเป็นหน่วยปฏิบัติ ที่รับผิดชอบการดำเนินงานประจำวันของศูนย์ฯ และทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะมนตรีร่วม
2. สำนักเลขาธิการฯ จะประกอบด้วยเลขาธิการ และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพตามความต้องการของศูนย์ฯ และเป็นประชาชนของประเทศสมาชิกของศูนย์ฯ

3. เลขานุการจะทำหน้าที่ผู้บริหารที่มีอำนาจสูงสุด และขึ้นต่อคณะกรรมการร่วมและคณะกรรมการร่วมด้านบริหาร
4. เลขานุการจะดำรงตำแหน่ง 3 ปี และทำสัญญาว่าจ้าง โดยจะต้องผ่านการคัดเลือกและเห็นชอบจากคณะกรรมการร่วม
5. เลขานุการจะต้องเป็นประชาชนของประเทศสมาชิกศูนย์ฯ และทำงานเต็มเวลาให้แก่ศูนย์ฯ โดยจะต้องไม่มีตำแหน่งทางราชการ หรืออยู่ในองค์กรเอกชน
6. การคัดเลือกเลขานุการสองคนแรกจะเป็นการหมุนเวียนกันระหว่างฝ่ายจีนและอาเซียน โดยเลขานุการคนแรกจะมาจากฝ่ายจีน และเลขานุการคนที่สองจะมาจากประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเลขานุการศูนย์ฯ ตั้งแต่คนที่สามเป็นต้นไป จะเปิดรับสมัครผู้ที่สนใจจากประเทศสมาชิกของศูนย์ฯ
7. เลขานุการจะดำเนินแผนงานประจำปี บริหารงบประมาณประจำปี และดำเนินงานตามการตัดสินใจของคณะกรรมการร่วม ภายใต้การกำกับดูแล และการให้คำแนะนำของคณะกรรมการร่วมด้านบริหาร
8. เลขานุการจะเตรียมรายงานประจำปี ซึ่งจะประกอบด้วยแผนงานและประมาณการงบประมาณประจำปี เพื่อให้คณะกรรมการร่วมพิจารณาในการประชุมประจำปีของคณะกรรมการร่วม
9. เลขานุการจะคัดเลือกและรับสมัครผู้อำนวยการ ซึ่งจะป็นหัวหน้าของฝ่ายต่างๆ โดยการแต่งตั้งผู้อำนวยการจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการร่วมด้านบริหาร ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งจะเป็นการทำสัญญาว่าจ้าง และการต่อสัญญาจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการร่วมด้านบริหาร
10. ระยะเวลาและเงื่อนไขการว่าจ้างจะระบุในกฎข้อบังคับของศูนย์ฯ ที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการร่วมด้านบริหาร

ข้อ 9

ภาษาราชการ

ภาษาราชการที่ใช้ คือ ภาษาอังกฤษ

ข้อ 10

เงินทุน

1. ประเทศสมาชิกอาเซียนและจีนจะให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ศูนย์ฯ ในจำนวนเงินที่เป็นที่ยอมรับได้ของกลุ่มภาคีสัญญา โดยเป็นเงินที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของศูนย์ฯ ประเทศสมาชิกศูนย์ฯ จะพิจารณาถึงความสำคัญในการคงจำนวนเงินไว้สำหรับการดำเนินงานของศูนย์ฯ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้
2. ค่าใช้จ่ายที่ฝ่ายจีนจะรับผิดชอบประกอบด้วย
  - (ก) ค่าเช่าสำนักงานของศูนย์ฯ ที่ตั้งอยู่ในดินแดนของจีน
  - (ข) เงินเดือน ค่าเบี้ยประกัน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นในการจ้างเจ้าหน้าที่ที่เป็นประชาชนและถือสัญชาติจีน
3. ค่าใช้จ่ายที่ฝ่ายอาเซียนจะรับผิดชอบประกอบด้วยเงินเดือน ค่าเบี้ยประกัน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นในการจ้างเจ้าหน้าที่ที่เป็นประชาชนและถือสัญชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน
4. ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินงานของศูนย์ฯ ในขอบเขตดินแดนของจีน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของศูนย์ฯ จะรับผิดชอบโดยกลุ่มภาคีสอดคล้องดังต่อไปนี้ คือ จีน 90 % และประเทศสมาชิกอาเซียน 10%
5. ศูนย์ฯ จะหาเงินทุนจากภาคเอกชนของจีนและอาเซียน ซึ่งจะได้มาจากค่าเช่าพื้นที่จัดแสดงสินค้า ค่าสมาชิกภาพ ค่ากิจกรรม และเงินสมทบทุนในการดำเนินกิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ศูนย์ฯ สามารถเลี้ยงตัวเองได้
6. เอกสารรายการบัญชีและการเงินจะถูกตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบบัญชีภายนอก โดยให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักการบัญชีระหว่างประเทศ

ข้อ 11
นิติบุคคล

ภายใต้กฎหมายจีน ศูนย์ฯ จะมีสถานะเป็นนิติบุคคล และจะสามารถทำการได้ดังนี้

- (ก) ทำนิติกรรมสัญญา
- (ข) จัดหาและละทิ้งสิ่งฮาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ และ
- (ค) ดำเนินการใดๆ ตามกฎหมาย

ข้อ 12
เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

1. ศูนย์ฯ และเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการของศูนย์ฯ จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเมื่ออยู่ในดินแดนของจีน ตามที่ระบุไว้ในข้อ 13 ถึง 19 โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่จะได้รับตามที่ระบุในข้อนี้ และข้อ 13 ถึง 19 จะไม่นำมาใช้กับสมาชิกสมทบอื่นๆ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของสมาชิกสมทบอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับศูนย์ฯ
2. สำหรับวัตถุประสงค์ในอนาคตของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ ศูนย์ฯ อาจมีความตกลงเกี่ยวกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันร่วมกับสมาชิกของศูนย์ฯ หนึ่งในประเทศหรือมากกว่านอกจากกับจีน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีร่วม
3. ในกรณีที่มีการจัดตั้งสำนักงานย่อยของศูนย์ฯ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่สำนักงานย่อยจะได้รับ ประเภทของบุคคลากรที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน รวมทั้งประเภทของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่บุคคลากรนั้นๆ จะได้รับ จะพิจารณาโดยคณะมนตรีร่วม ซึ่งจะหารือกับประเทศเจ้าภาพที่สำนักงานย่อยจะตั้งอยู่ ก่อนที่จะดำเนินการจัดตั้งสำนักงานย่อยดังกล่าว

ข้อ 13

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับอสังหาริมทรัพย์ กองทุน และสินทรัพย์

1. ศูนย์ฯ รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์และสินทรัพย์ต่างๆ ของศูนย์ฯ จะได้รับความคุ้มกันจากการดำเนินคดีความในศาล เว้นแต่ในกรณีที่ศูนย์ฯ จะแสดงความจำนงค์ที่จะสละสิทธิ์ความคุ้มกันนั้น อย่างไรก็ตาม เป็นที่เข้าใจว่า ไม่มีการสละสิทธิ์ใดๆ ที่จะมียุทธศาสตร์ต่อการสละสิทธิ์ความคุ้มกันในแง่ของการบังคับคำพิพากษาตามกฎหมาย ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการสละสิทธิ์แยกต่างหาก

ข้อบทนี้จะไม่นำมาใช้กับกรณีที่มีการดำเนินคดีความทางแพ่ง ที่เกี่ยวเนื่องกับข้อพิพาทที่ไม่อยู่ในสัญญาและไม่รวมความเสียหายที่เกิดโดยยานพาหนะ

2. เอกสารสำคัญของศูนย์ฯ และเอกสารทางการทั่วไป รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ของศูนย์ฯ หรือที่ศูนย์ฯ ถือครองไว้จะละเมิดมิได้ เอกสารส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ อาเซียน-จีนจะแยกเก็บจากส่วนที่เก็บเอกสารทางการหรือเอกสารต่างๆ ของศูนย์ฯ
3. เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน
  - (ก) ศูนย์ฯ จะถือครองเงินกองทุนหรือสกุลเงินใดๆ และมีบัญชีในสกุลเงินใดๆ ก็ได้
  - (ข) ศูนย์ฯ จะโอนเงินกองทุนหรือสกุลเงินจากหรือถึงประเทศจีน หรือภายในขอบเขตดินแดนประเทศจีน และแลกเปลี่ยนสกุลเงินใดๆ ที่ถือไว้เป็นเงินสกุลอื่น
4. ในการใช้สิทธิที่ได้รับในวรรค 3 ข้างต้น ศูนย์ฯ จะต้องดำเนินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายของจีน และจะเคารพผู้แทนใดๆ แต่งตั้งโดยจีน ตราบเท่าที่พิจารณาเห็นว่าผลกระทบจะมีต่อผู้แทนนั้นโดยปราศจากความเสียหายต่อผลประโยชน์ของศูนย์ฯ
5. ศูนย์ฯ รวมทั้งสินทรัพย์ รายได้ และอสังหาริมทรัพย์ของศูนย์ฯ จะ
  - (ก) ได้รับการยกเว้นเรียกเก็บภาษี แต่ไม่รวมถึงค่าธรรมเนียมสำหรับบริการสาธารณูปโภค

(ข) ตามระเบียบข้อบังคับของจีน การได้รับยกเว้นภาษีศุลกากร ข้อห้าม และข้อบังคับต่างๆ เกี่ยวกับการนำเข้าและการส่งออกสิ่งของที่นำเข้าหรือส่งออกภายใต้การยกเว้นนั้นจะไม่สามารถนำไปขายในจีนได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากจีนก่อน

(ค) ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร ข้อห้าม และข้อบังคับเกี่ยวกับการนำเข้าและการส่งออกสิ่งตีพิมพ์ที่นำเข้าหรือส่งออกโดยศุนย์ฯ สำหรับใช้ในราชการ อย่างไรก็ตาม สิ่งตีพิมพ์ที่นำเข้ามาภายใต้การยกเว้นนั้นจะไม่สามารถนำไปขายหรือใช้ในกิจการอื่นในจีนได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากจีนก่อน

6. ในขณะที่ศุนย์ฯ ไม่สามารถเรียกร้องการยกเว้นภาษีสรรพสามิต และภาษีที่เรียกเก็บจากการขายสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ซึ่งรวมอยู่ในราคาที่จะต้องชำระ อย่างไรก็ตาม เมื่อศุนย์ฯ ดำเนินการซื้อสังหาริมทรัพย์สำหรับใช้ในราชการซึ่งภาษีดังกล่าวเรียกเก็บไปแล้ว จีนจะดำเนินการตามที่เห็นเหมาะสมเพื่อคืนเงินภาษีดังกล่าวให้

ข้อ 14

การนำเข้าสินค้าปลอดภาษีและการอำนวยความสะดวกแก่สินค้าสำหรับการประชาสัมพันธ์
จีน โดยถือตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จะอนุญาตการนำเข้าปลอดภาษีของสินค้าหรือวัตถุดิบที่ประเทศสมาชิกอาเซียนนำเข้ามาสำหรับงานแสดงสินค้าเพื่อประชาสัมพันธ์ และแจกจ่ายสินค้าหรือวัตถุดิบนั้นๆ ในภายหลังเพื่อเป็นตัวอย่างแจกฟรี จีน โดยถือตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จะให้การอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลือในการขายสินค้าและวัตถุดิบนั้นๆ ในภายหลังด้วย

ข้อ 15

การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการสื่อสาร
เกี่ยวกับการสื่อสารอย่างเป็นทางการของศุนย์ฯ ศุนย์ฯ ที่อยู่ในขอบเขตดินแดนของประเทศจีนและตราบเท่าที่สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ จะได้รับการปฏิบัติไม่น้อยกว่าที่จีนได้รับจากการเข้าร่วมในองค์การระหว่างประเทศใดๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิพิเศษ อัตรา และภาษีสำหรับบริการไปรษณีย์และโทรคมนาคม

ข้อ 16

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันของเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการศุนย์อาเซียน-จีน

1. เจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการศุนย์อาเซียน-จีนจะ
  - (ก) ได้รับการยกเว้นจากการเรียกเก็บภาษีเงินได้จากเงินเดือนที่ได้รับจากศุนย์ฯ
  - (ข) ได้รับความคุ้มกันจากข้อบังคับเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าเมือง การลงทะเบียนคนต่างด้าว และภาระหน้าที่ผูกพันต่อการรับใช้ชาติ
    - (ค) มีสิทธิที่จะนำเข้าเครื่องเรือนโดยไม่เสียภาษีเพื่อใช้เองในครอบครัวภายใน 6 เดือนหลังจากที่เข้ารับตำแหน่งที่ศุนย์ฯ
    - (ง) ได้รับการปฏิบัติในแง่ของการแลกเปลี่ยนการอำนวยความสะดวกไม่น้อยกว่าที่เจ้าหน้าที่ในตำแหน่งเดียวกันขององค์การระหว่างประเทศอื่นๆ ได้รับ
2. จีนอาจไม่นำข้อกำหนดในวรรค 1 ของข้อนี้มาใช้กับเจ้าหน้าที่ที่ถือสัญชาติหรือเป็นผู้อาศัยถาวรในจีน
3. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันให้แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการศุนย์อาเซียน-จีนเพื่อประโยชน์ของศุนย์ฯ เท่านั้น และไม่ได้ให้เพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ของศุนย์ฯ ดังนั้น คณะกรรมการร่วมด้านบริหาร ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการ มีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละสิทธิความคุ้มกันของเจ้าหน้าที่ในกรณีใดๆ ซึ่งความคุ้มกันนั้นจะขัดขวางการดำเนินการของกระบวนการยุติธรรม และสามารถสละสิทธิได้โดยปราศจากผลเสียหายต่อผลประโยชน์ของศุนย์ฯ คณะมนตรีร่วมมีสิทธิและหน้าที่ที่จะสละความคุ้มกันที่ให้แก่เลขาธิการ

4. เจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการศูนย์อาเซียน-จีน ซึ่งข้อกำหนดของข้อนี้จะนำมาใช้ด้วย จะประกอบด้วยเลขาธิการและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ซึ่งจะกำหนดโดยคณะมนตรีร่วม เลขาธิการจะแจ้งให้สมาชิกทุกประเทศทราบถึงชื่อ ตำแหน่ง และที่อยู่ของเจ้าหน้าที่เหล่านี้

ข้อ 17

การอำนวยความสะดวกการเข้าเมือง

1. จีนจะอำนวยความสะดวกการเดินทางเข้าเมืองของบุคคล ซึ่งเดินทางมาด้วยภารกิจที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ ดังนี้
(ก) ผู้แทนของสมาชิกอื่นๆ ที่เข้าร่วมในการประชุม ตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 และ 7 รวมทั้งคู่สมรสของผู้แทนนั้นๆ
(ข) เจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการศูนย์อาเซียน-จีน รวมทั้งคู่สมรสและบุตร (ที่อายุไม่เกิน 18 ปี)
(ค) บุคคลอื่นๆ ที่ได้รับเชิญจากศูนย์
2. ข้อกำหนดในวรรค 1 ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่เดินทางเข้าประเทศจะได้รับการยกเว้นจากการปฏิบัติตามกฎหมายของจีนในส่วนที่เกี่ยวกับพิธีการเข้าเมือง

ข้อ 18

การใช้เอกสิทธิ์ในทางที่ผิด

1. ศูนย์ฯ จะร่วมมือตลอดเวลากับหน่วยงานของจีนในการป้องกันการนำเอกสิทธิ์ ความคุ้มกัน และการอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ได้รับจากบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ไปใช้ในทางที่ผิด
2. ถ้าจีนพิจารณาเห็นว่ามีการนำเอาเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันที่ได้รับจากบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ไปใช้ในทางที่ผิด จีนและศูนย์ฯ จะหารือเพื่อร่วมกันตัดสินใจว่าการใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในทางที่ผิดหรือไม่ และหากมี เพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่เกิดการใช้อิทธิพลและความคุ้มกันไปในทางที่ผิดซ้ำอีก

ข้อ 19

การระงับข้อพิพาท

1. คณะมนตรีจะมีข้อกำหนดสำหรับวิธีการระงับข้อพิพาทที่เหมาะสม
(ก) การอ้างสิทธิทางกฎหมายที่มีลักษณะเป็นความแย้ง ซึ่งศูนย์ฯ เป็นภาคี นอกเหนือจากที่ได้อ้างถึงในข้อ 13 วรรค 1 และ
(ข) ข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการของศูนย์ฯ ผู้ซึ่งได้รับความคุ้มกันภายใต้ข้อกำหนดในบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ และถ้าความคุ้มกันนั้นไม่ถูกสละสิทธิ์ไปตามข้อ 16 วรรค 3
2. ข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้งใดๆ ระหว่างกลุ่มภาคี ซึ่งเกิดขึ้นจากการตีความ และ/หรือการดำเนินการ และ/หรือการนำไปใช้ของข้อกำหนดใดๆ ของบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ จะได้รับการจัดการอันมีมิตรโดยการหารือร่วมกัน และ/หรือ การเจรจา ระหว่างกลุ่มภาคีโดยช่องทางทางการทูต

ข้อ 20

การปกป้องกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา

1. การปกป้องกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญาจะเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศของกลุ่มภาคี รวมทั้งความตกลงระหว่างประเทศที่ภาคีได้ลงนามไว้
2. ห้ามมิให้ใช้ชื่อ เครื่องหมาย และ/หรือ ตราสัญลักษณ์ของกลุ่มภาคี ในสิ่งตีพิมพ์ เอกสาร และ/หรือ รายงาน ที่ทำขึ้นตามบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ หากไม่ได้รับอนุญาตจากภาคี
3. อย่างไรก็ตาม เกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ระบุไว้ในวรรค 1 ภาคีจะสามารถถือครองกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินทางปัญญาได้ หากเป็นการพัฒนาเทคโนโลยีโดยภาคีนั้นๆ เอง ในกรณีที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีนั้นๆ กระทำขึ้นโดยภาคี 2 ประเทศขึ้นไป

กรรมสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญาในแง่ของการพัฒนาเทคโนโลยีจะเป็นถือครองร่วมกันโดยกลุ่มภาคนั้นๆ หากไม่มีการตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ 21

การระงับข้อพิพาท

ภาคีแต่ละประเทศได้รับสิทธิในการให้เหตุผลที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ ผลประโยชน์แห่งชาติ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของส่วนรวม หรือการสาธารณสุข เพื่อขอระงับการปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจ ไว้ชั่วคราว ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมด ซึ่งการระงับดังกล่าวจะมีผลต่อเมื่อภาคีอื่นได้รับหนังสือแจ้งผ่านช่องทางทางการทูต

ข้อ 22

เอกสารลับ

1. ภาคีแต่ละประเทศจะเฝ้าดูเอกสาร ข่าวสาร และข้อมูล ที่ได้รับ หรือที่มอบให้แก่ภาคีอื่น ระหว่างการปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ หรือ ความตกลงอื่นๆ ที่ทำขึ้นตามบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้
2. กลุ่มภาคว่าบทบัญญัติของข้อนี้จะดำเนินต่อไปเพื่อผูกพันระหว่างกลุ่มภาคี ถึงแม้บันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้จะสิ้นสุดลง

ข้อ 23

การถอนตัว

1. ภาคีคู่สัญญาจะสามารถถอนตัวออกจากบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ได้ตลอดเวลา โดยแจ้งให้เลขาธิการอาเซียนทราบอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร
2. เมื่อได้รับการแจ้งดังกล่าว เลขาธิการอาเซียนจะได้แจ้งภาคีคู่สัญญาประเทศอื่นต่อไป
3. ภาคีคู่สัญญาจะยุติการเป็นภาคีของบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ได้ในช่วงปลายปีงบประมาณของศูนย์ฯ ซึ่งได้มีการแจ้งการยุติการเป็นภาคีให้ทราบแล้ว การถอนตัวจะไม่กระทบต่อภาระผูกพันทางการเงินที่ภาคีคู่สัญญามีในขณะนั้น เมื่อการถอนตัวมีผลบังคับใช้

ข้อ 24

การแก้ไข

1. ภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจเสนอให้แก่บันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้ ข้อแก้ไขที่เสนอจะถูกส่งไปยังเลขาธิการศูนย์ฯ เพื่อทำการประสานกับภาคีอื่นอย่างน้อย 6 เดือนล่วงหน้าก่อนจะนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะมนตรีร่วม
2. ข้อแก้ไขต่างๆ จะมีผลบังคับใช้ต่อเมื่อได้รับการยินยอมจากคณะมนตรีร่วม และจะต้องได้รับการยอมรับจากสมาชิกของศูนย์ฯ อย่างไรก็ตาม ข้อแก้ไขต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้จะต้องได้รับการยินยอมจากกลุ่มภาคีคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย ก่อนที่จะมีผลบังคับใช้
  - (ก) การขอแก้ไขวัตถุประสงค์หรือหน้าที่หลักของศูนย์ฯ
  - (ข) การขอเปลี่ยนแปลงในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิในการถอนตัวออกจากบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้
  - (ค) การขอเสนอข้อผูกพันใหม่ต่อประเทศสมาชิก
  - (ง) การขอเปลี่ยนแปลงในข้อกำหนดที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์และความคุ้มกันของศูนย์ฯ และบุคคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ของศูนย์ฯ
  - (จ) เรื่องอื่นๆ ที่คณะมนตรีร่วมพิจารณาเห็นว่าสำคัญ
3. การแก้ไขบันทึกความเข้าใจ ฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ต่อเมื่อมีการมอบตราสารการยอมรับฉบับสุดท้ายให้แก่สำนักเลขาธิการอาเซียน

ข้อ 25

การมีผลบังคับใช้และระยะเวลาการบังคับใช้

1. ภายหลังจากที่เสร็จสิ้นกระบวนการทางกฎหมายภายในประเทศที่ทำให้บันทึกความเข้าใจฯ ฉบับนี้มีผลบังคับใช้ ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศจะส่งหนังสือแจ้งเลขานุการอาเซียน ซึ่งจะได้แจ้งให้ฝ่ายจีนทราบโดยทันที เมื่อประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศแจ้งการเสร็จสิ้นของกระบวนการดังกล่าว
2. ภายหลังจากที่เสร็จสิ้นกระบวนการทางกฎหมายภายในประเทศที่ทำให้บันทึกความเข้าใจฯ ฉบับนี้มีผลบังคับใช้ จีนจะส่งหนังสือแจ้งเลขานุการอาเซียน
3. บันทึกความเข้าใจฯ ฉบับนี้ จะมีผลบังคับใช้ต่อเมื่อได้รับหนังสือแจ้งฉบับสุดท้าย เลขานุการอาเซียนจะแจ้งประเทศสมาชิกอาเซียนเกี่ยวกับการมีผลบังคับใช้ของบันทึกความเข้าใจฯ ฉบับนี้
4. บันทึกความเข้าใจฯ ฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้เป็นเวลา 5 ปี และหลังจากนั้น การต่ออายุบันทึกความเข้าใจฯ จะขึ้นอยู่กับ การพิจารณาของคณะมนตรีร่วม

สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียน บันทึกความเข้าใจฯ ฉบับนี้จะถูกเก็บไว้ที่ ..... ของจีนและที่สำนักเลขานุการอาเซียน โดยเลขานุการอาเซียนจะส่งสำเนาบันทึกความเข้าใจฯ ที่ได้รับการรับรองว่าเป็นจริงให้แก่ประเทศสมาชิกอาเซียน

เพื่อเป็นพยานแห่งการลงนามข้างท้ายนี้ ผู้รับมอบอำนาจจากรัฐบาลของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน และสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจฯ ด้วยการจัดตั้งศูนย์อาเซียน-จีน

ทำ ณ ..... วันที่ ..... 2008 เป็นต้นฉบับภาษาอังกฤษและภาษาจีนสองฉบับ หากมีข้อโต้แย้งในการตีความ ให้ยึดตาม ต้นฉบับภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งบรูไน ดารุสซาลาม

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สำหรับรัฐบาลแห่งมาเลเซีย

สำหรับรัฐบาลแห่งสหภาพพม่า

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

สิ่งที่แนบมาด้วย: ภาคผนวก

ภาคผนวก

ในการเริ่มการดำเนินงานของศูนย์ฯ กิจกรรมจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ช่วงที่ 1 (ปีที่ 1)

ศูนย์จำลองโดยเทคนิคทางคอมพิวเตอร์จะให้บริการข้อมูลทางเว็บไซต์เกี่ยวกับการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา และวัฒนธรรม ซึ่งจะประกอบด้วยข้อมูลสถิติ ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับงานสำคัญต่างๆ นามสงเคราะห์ และการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และเตรียมการเพื่อจัดตั้งศูนย์อาเซียน-จีน

ช่วงที่ 2 (ปีที่ 2 – ปีที่ 3)

ในช่วงนี้ จะมีการจัดกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน โดยศูนย์ฯ จะทำหน้าที่เป็น

- 1) ธนาคารข้อมูล โดยมีเว็บไซต์ คลังข้อมูลถาวร และสิ่งตีพิมพ์ และ
- 2) ศูนย์กิจกรรม โดยมีกิจกรรมหลัก เช่น บริการจับคู่ทางธุรกิจ การให้คำปรึกษาด้านการลงทุน การให้คำแนะนำ ด้านการศึกษา เป็นต้น และกิจกรรมหมุนเวียน เช่น นิทรรศการการค้า งานส่งเสริมการลงทุน นิทรรศการการท่องเที่ยว เทศกาลอาหาร นิทรรศการศิลปะ เป็นต้น ศูนย์ฯ จะศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมูลนิธิศูนย์อาเซียน-จีน

ช่วงที่ 3 (ปีที่ 3 – ปีที่ 5)

เมื่อดำเนินกิจกรรมในช่วงที่ 2 ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมอย่างเต็มรูปแบบในด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา และวัฒนธรรมแล้ว กิจกรรมในช่วงที่ 3 จะมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มจำนวนเงินทุนที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของศูนย์ฯ ซึ่งจะสามารถหาได้จากค่าสมาชิกภาพ และค่าเช่าพื้นที่ออกโรงงานแสดงสินค้า เป็นต้น นอกจากนี้ ศูนย์ฯ จะใช้เงินที่ได้รับจากภาคเอกชนในการดำเนินงาน โดยการจัดตั้งมูลนิธิศูนย์อาเซียน-จีน

บทสรุป

ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศออสเตรเลียกับรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยโครงการความร่วมมือด้านการพัฒนา ระหว่างอาเซียนกับออสเตรเลีย ระยะที่ 2

สาระสำคัญ

บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศออสเตรเลียกับรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยโครงการความร่วมมือด้านการพัฒนา ระหว่างอาเซียนกับออสเตรเลีย ระยะที่ 2 เป็นแผนการดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาแบบให้เปล่าของออสเตรเลียกับประเทศสมาชิกอาเซียน เป็นมูลค่าประมาณ 57 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย เพื่อสนับสนุนอาเซียนในการอนุวัติการนโยบายและแผนงานเร่งด่วนของการรวมตัวทางเศรษฐกิจตามแผนการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเน้นเรื่องการลงทุนโครงสร้างขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการอาเซียนในการส่งเสริมการรวมตัวและการสร้างประชาคมอาเซียน การจัดทำกรวิจัยด้านเศรษฐกิจที่มีคุณภาพและทันเวลา รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับประเด็นการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค และการสนับสนุนกลไกระดับภูมิภาคและขีดความสามารถระดับประเทศในการอนุวัติภารกิจกรมสำคัญเร่งด่วนของแผนการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

องค์ประกอบหลักของร่างบันทึกความเข้าใจ มีดังนี้

- 1) อารัมภบท
  - 2) การจัดตั้งศูนย์และสถานที่จัดตั้ง
  - 3) วัตถุประสงค์
  - 4) บทบาทและกิจกรรม
  - 5) สมาชิกภาพ
  - 6) การจัดองค์กร
  - 7) คณะมนตรีร่วมอาเซียน-จีน
  - 8) คณะกรรมการร่วมด้านบริหาร
  - 9) สำนักเลขาธิการศูนย์อาเซียน-จีน
- เป็นต้น

*****

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

บันทึกความเข้าใจ

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งประเทศออสเตรเลีย

กับ

สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ว่าด้วย

โครงการความร่วมมือด้านการพัฒนาระหว่างอาเซียนกับออสเตรเลียระยะที่สอง (เอเออีซีพีสอง)

รัฐบาลแห่งประเทศออสเตรเลีย ("ออสเตรเลีย") ฝ่ายหนึ่งและสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ("อาเซียน") ซึ่งประกอบด้วย รัฐบาลแห่งบรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม อีกฝ่ายหนึ่ง

- รับทราบถึงผลประโยชน์ที่ออสเตรเลียและอาเซียนได้รับโดยการจัดตั้งโครงการความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ อาเซียน-ออสเตรเลีย เมื่อปี ค.ศ. 1974 ("เอเออีซีพี") และความสำเร็จอย่างสูงของ เอเออีซีพี ระยะที่ 1 ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 และโครงการความร่วมมือด้านการพัฒนาระหว่างอาเซียนกับ ออสเตรเลีย ("เอเอดีซีพี");
- ยินดีที่ประเทศสมาชิกอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียนให้ความสำคัญอย่างสูงกับเอเออีซีพี
- รับทราบการเป็นส่วนสำคัญของเอเออีซีพีและเอเอดีซีพีในการเสริมสร้างความผูกพันและการสานต่อห่วงโซ่ แห่งมิตรภาพระหว่างออสเตรเลียและอาเซียน
- ประารถนาที่จะสนับสนุนวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องของกระบวนการความร่วมมือด้านการพัฒนาภายใน อาเซียนที่มีสาระและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้อาเซียนในฐานะสมาคมความร่วมมือของภูมิภาคมี ความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น
- ประารถนาที่จะประกันว่า ทรัพยากรที่จัดสรรเพื่อโครงการความร่วมมือด้านการพัฒนาอาเซียน-ออสเตรเลีย ระยะที่สอง ("เอเอดีซีพีสอง") จะถูกนำไปใช้เพื่อรับมือกับสิ่งท้าทายต่อการพัฒนาที่เป็นระดับภูมิภาคอย่าง แท้จริง ซึ่งต้องอาศัยวิถีทางในการแก้ไขปัญหาในระดับภูมิภาคเช่นกัน
- ประารถนาที่จะสนับสนุนแผนการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีเป้าหมายสำคัญ 4 ประการ เพื่อรองรับ การบูรณาการด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว การเป็นภูมิภาคเศรษฐกิจที่มีขีด ความสามารถในการแข่งขันสูง การมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างทัดเทียม และการบูรณาการกับเศรษฐกิจ โลก
- รับทราบว่าเอกสารกรอบการออกแบบแผนงานเอเออีซีพีสอง เมื่อวันที่ 24 มกราคม ค.ศ. 2008 ได้กำหนด วัตถุประสงค์และภาพรวมของเอเออีซีพีสองในด้านยุทธศาสตร์ องค์ประกอบต่างๆ และความเชื่อมโยงซึ่งกัน และกัน ทั้งนี้ การพัฒนาเอกสารกรอบการออกแบบแผนงานเอเออีซีพีสอง ซึ่งจะถือว่าเป็นการดำเนินการที่มี ความต่อเนื่องและสะท้อนถึงความก้าวหน้าขององค์ประกอบในแต่ละส่วนของเอเออีซีพีสอง จะต้องไม่ขัดแย้ง กับบันทึกความเข้าใจฉบับนี้
- ตระหนักว่าอาเซียนและออสเตรเลียต่างมีพันธกิจในเรื่องความเสมอภาคทางเพศ ดังนั้น การอนุวัติการของเอ เออีซีพีสองจึงจะต้องสอดคล้องกับคำประกาศของอาเซียนเรื่องความก้าวหน้าของสตรีในประเทศสมาชิก

อาเซียน (ค.ศ. 1988) และพันธกิจของหน่วยงานเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของออสเตรเลีย (“ออสเตรเลีย”) ในเรื่องการส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศผ่านโครงการให้ความช่วยเหลือของออสเตรเลีย

- รับทราบที่รัฐบาลแห่งบรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้มอบหมายให้ราชอาณาจักรไทยในฐานะประเทศผู้ประสานงานอาเซียน-ออสเตรเลียเป็นผู้แทนอาเซียนในการลงนามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ โดยให้เป็นไปตามข้อบทยของบทบัญญัติที่ 11
- ประารถนาที่จะใช้ทรัพยากรสำหรับด้านการอำนวยความสะดวกในการบริหารเอเอดีซีพีสองให้น้อยที่สุดได้บรรลุถึงความเข้าใจดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1 คำจำกัดความ

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบันทึกความเข้าใจ (“เอ็มไอยู”) คำเหล่านี้จะมีความหมายดังต่อไปนี้

1. “ภาคีทั้งหลาย” หมายถึงรัฐบาลแห่งประเทศออสเตรเลีย และอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยรัฐบาลแห่งบรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
2. “กิจกรรม” หมายถึง การดำเนินการใด ๆ ด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ซึ่งอาจครอบคลุมถึงรูปแบบของความร่วมมือแบบใดแบบหนึ่งหรือมากกว่าดังต่อไปนี้ การส่งคณะผู้แทนมายังอาเซียนเพื่อศึกษาและวิเคราะห์เส้นทางสำหรับความร่วมมือของออสเตรเลีย การแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญชาวออสเตรเลียและอาเซียน ที่ปรึกษา และผู้ชำนาญการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกักิจกรรมของโครงการหรือแผนงานต่างๆ มาประจำการในอาเซียน การจัดสรรทรัพยากรบุคคล สิ่งอำนวยความสะดวก ค่าไปรษณีย์ การสื่อสารต่างๆ เครื่องมือ วัสดุ สิ่งของ และบริการที่จัดสรรให้โดยออสเตรเลีย และ/หรือ รัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนใด ๆ ที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งล้วนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการปฏิบัติการตามโครงการและแผนงานพัฒนาภายใต้เอเอดีซีพีสองให้ประสบความสำเร็จ และความช่วยเหลือในรูปแบบอื่นๆ ที่ออสเตรเลียและอาเซียนอาจกำหนดว่าเข้าข่ายเป็นการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการเพื่อการพัฒนา (ไอดีเอ) ภายใต้องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (โออีซีดี) ที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา (ดีเอซี)
3. (ก) “บุคลากรออสเตรเลีย” หมายถึง พลเมือง และ/หรือ ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของประเทศออสเตรเลีย หรือพลเมือง และ/หรือ ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของประเทศอื่นนอกเหนือจากประเทศออสเตรเลีย ผู้กำลังปฏิบัติงานในโครงการหรือกิจกรรมภายใต้เอเอดีซีพีสอง ซึ่งได้รับการรับรองโดยถูกต้องจากออสเตรเลียสำหรับโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ อย่างไรก็ตาม ข้อความข้างต้นนี้ไม่สามารถตีความได้ว่า ครอบคลุมถึงพลเมือง และ/หรือ ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศใดประเทศหนึ่ง ผู้ที่กำลังเข้าร่วมในโครงการหรือกิจกรรมภายใต้เอเอดีซีพีสองที่ประเทศสมาชิกของผู้นั้นเป็นเจ้าของ
- (ข) “บุคลากรอาเซียน” หมายถึง พลเมือง และ/หรือ ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของประเทศสมาชิกอาเซียน หรือพลเมือง และ/หรือ ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของประเทศอื่นนอกเหนือจากประเทศสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ที่กำลังปฏิบัติงานตามโครงการหรือกิจกรรมภายใต้เอเอดีซีพีสองและได้รับการรับรองโดยถูกต้องจากประเทศสมาชิกอาเซียนสำหรับโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ

4. “บริการและพัสดุสำหรับโครงการ” มีคำจำกัดความ ดังนี้:
- (ก) “บริการและพัสดุสำหรับโครงการของออสเตรเลีย” หมายถึง เครื่องมือ ยานพาหนะ วัสดุ และสิ่งของและบริการอื่น ๆ ที่จัดหามาสำหรับการดำเนินกิจกรรมด้านการพัฒนาภายใต้เอเอดีซีทีสอง ซึ่งมีการเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนในส่วนของรัฐบาลออสเตรเลียสำหรับกิจกรรมนั้นๆ และ
- (ข) “บริการและพัสดุสำหรับโครงการของอาเซียน” หมายถึง เครื่องมือ ยานพาหนะ วัสดุ และสิ่งของและบริการอื่น ๆ ที่จัดหามาสำหรับดำเนินกิจกรรมด้านการพัฒนาภายใต้เอเอดีซีทีสอง ซึ่งมีการเบิกจ่ายจากรัฐบาลของประเทศสมาชิกอาเซียนใดประเทศหนึ่งที่เข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆ
5. “ผู้อยู่ได้ความอุปการะ” หมายถึง คู่สมรสและบุตรผู้เยาว์ที่อยู่ในความอุปการะของบุคลากรของออสเตรเลียหรือของอาเซียน แล้วแต่กรณี หรือบุคคลอื่นใดซึ่งได้รับการรับรองจากภาคีทั้งหลายว่าเป็นผู้อยู่ได้ความอุปการะของบุคลากรของออสเตรเลีย หรือของอาเซียน แล้วแต่กรณี
6. “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (เอชอาร์ดี)” หมายถึง กิจกรรมทั้งปวงซึ่งมีเป้าหมายในการเพิ่มพูนขีดความสามารถในระดับภูมิภาคและระดับชาติของอาเซียนทั้งในด้านทรัพยากรมนุษย์และด้านสถาบัน รวมทั้งการฝึกอบรมและการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและที่มีใช้ด้านเศรษฐกิจ การถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้เชิงปฏิบัติ กิจกรรมเอชอาร์ดียังอาจรวมถึง แต่ไม่จำกัดเฉพาะ การทำวิจัย การศึกษา การสำรวจ การประชุมเชิงปฏิบัติการ/การสัมมนา/การประชุม และโครงการแลกเปลี่ยนต่าง ๆ
7. “โครงการ” หมายถึง กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่มีขอบเขตจำกัด ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของแผนงานที่ได้รับความเห็นชอบร่วมกันและมีความเกี่ยวข้องกับการจัดหาบริการและพัสดุสำหรับโครงการของออสเตรเลียและของอาเซียน
8. “แผนงาน” หมายถึง กลุ่มกิจกรรมที่มีขอบเขตจำกัดต่างๆ ที่จะช่วยทำให้สามารถบรรลุเป้าหมาย ภายใต้แผนงานที่ได้รับความเห็นชอบร่วมกัน และที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาบริการและพัสดุสำหรับโครงการของออสเตรเลียและของอาเซียน

หมวดที่ 2 เป้าหมายและวัตถุประสงค์

1. ภาคีทั้งหลายจะปฏิบัติตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเอเอดีซีทีสอง
2. วัตถุประสงค์โดยรวมของเอเอดีซีทีสอง คือ การสนับสนุนอาเซียนในการอนุวัติการนโยบายและแผนงานเร่งด่วนของการรวมตัวทางเศรษฐกิจตามแผนการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. วัตถุประสงค์มี 3 ส่วนหลัก ได้แก่
  - (ก) การเสริมสร้างขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการอาเซียนในการใช้อำนาจและสนับสนุนการรวมตัวและการสร้างประชาคมอาเซียน
  - (ข) การจัดทำกรวิจัยด้านเศรษฐกิจที่มีคุณภาพและทันเวลา รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับประเด็นการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค
  - (ค) การสนับสนุนกลไกระดับภูมิภาคและขีดความสามารถระดับประเทศในการอนุวัติการกิจกรรมสำคัญเร่งด่วนของแผนการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

หมวดที่ 3 สาระของเอเอดีซีทีสอง

1. ได้มีการเสนอว่า เอเอดีซีทีสองจะเริ่มตั้งแต่เดือน _____ ค.ศ. 2009 ถึงเดือนธันวาคม ค.ศ. 2015 (ระยะเวลา 7 ปี) ซึ่งจะสอดคล้องกับแผนเวลาการอนุวัติการแผนการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. สารของเอเอดีซีพีสองจะมีส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน (หมวดที่ 2 ข้อ 3) เพื่อรองรับการบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์
3. แผนงานจะแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่
  - (ก) ระยะที่ 1: การเริ่มดำเนินการ ช่วงเปลี่ยนผ่าน และการวางแผนงานระยะแรก (6 เดือน)
  - (ข) ระยะที่ 2: การอนุมัติการ ทบทวนผลการดำเนินการอย่างเป็นอิสระ และการปรับปรุงหากจำเป็น (3 ปี) และ
  - (ค) ระยะที่ 3: การอนุมัติการ ทบทวนผลการดำเนินการ และการพิจารณาแผนงานในอนาคต (3 ปี 6 เดือน)

หมวดที่ 4 การบริหารและการจัดการ

1. หน่วยงานหลักในการตัดสินใจและการประสานงานที่เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรของเอเอดีซีพีสอง คือ คณะกรรมการร่วมเพื่อการวางแผนและการทบทวนผล (เจพีอาร์ซี)
2. เจพีอาร์ซีจะประชุมกันปีละไม่เกินสองครั้งเพื่อ
  - (ก) ทบทวนและให้ความเห็นชอบแผนงานและงบประมาณประจำปีของเอเอดีซีพีสอง
  - (ข) การทบทวนกลางปีเพื่อติดตามความคืบหน้าการดำเนินงานตามแผนงานประจำปี
3. สมาชิกของคณะกรรมการฯ จะประกอบด้วยผู้แทนที่ได้รับการเสนอชื่อโดย
  - (ก) ประเทศผู้ประสานงานความสัมพันธ์กับออสเตรเลีย (ประธานร่วม)
  - (ข) ออสเตรเลีย (ประธานร่วม)
  - (ค) สำนักเลขาธิการอาเซียน และ
  - (ง) ผู้แทนจากประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึง เจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจอาเซียน และเจ้าหน้าที่อาวุโสจากองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้อง
4. ความรับผิดชอบหลักของเจพีอาร์ซี ได้แก่
  - (ก) การส่งเสริมหลักการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการมุ่งเน้นการให้ความช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการทรัพยากรของเอเอดีซีพีอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการมุ่งเน้นผลลัพธ์ในการตรวจสอบและรายงานผล
  - (ข) การประกันว่าประเด็นที่สำคัญเร่งด่วนของอาเซียนและรัฐบาลออสเตรเลียจะถูกสะท้อนไว้ในกิจกรรมต่าง ๆ ตามยุทธศาสตร์ของเอเอดีซีพีสอง
  - (ค) การทบทวนและให้ความเห็นชอบทิศทางยุทธศาสตร์ของแผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปีของเอเอดีซีพีสอง
  - (ง) ติดตามความคืบหน้าการอนุมัติการตามแผนการดำเนินงานประจำปี และช่วยแก้ปัญหาที่ประสบตามความเหมาะสม รวมทั้งช่วยชี้แนะประเด็นสำคัญแก่คณะผู้บริหารจัดการ
  - (จ) ประเมินประสิทธิภาพของเอเอดีซีพีสองในการตอบสนองต่อแผนการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
  - (ฉ) ส่งเสริมและสนับสนุนการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพกับประเทศคู่เจรจาอื่น ๆ
5. คณะผู้บริหารจัดการแผนงาน (พีเอ็มที) ตามที่ได้กำหนดไว้ตามกรอบการออกแบบแผนงาน (พีดีเอฟ) จะได้รับการจัดตั้งและประกอบด้วยผู้แทนสำนักเลขาธิการอาเซียนที่ได้รับการเสนอชื่อ และผู้อำนวยการแผนงานของออ

สเอด ทั้งนี้ ผู้แทนของสำนักเลขาธิการอาเซียนจะทำงานอย่างใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจของอาเซียน และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกันว่า แผนงาน/กิจกรรม ที่จะดำเนินงานภายใต้เอเอดีซีพีสองจะสอดคล้องกับความจำเป็นเร่งด่วนของอาเซียน

6. คณะผู้บริหารจัดการแผนงาน จะพบกันเป็นประจำ (ตามความจำเป็น) และจะมีความรับผิดชอบ ดังนี้

(ก) แผนงานการจัดสรรทรัพยากรของเอเอดีซีพีสอง รวมถึงการกำหนดประเด็นที่มีความสำคัญเร่งด่วน และการประสานงานกับโครงการภายนอก เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนและให้มีการดำเนินงานที่เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน

(ข) การกำหนดรูปแบบการจัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากเอเอดีซีพีสอง

(ค) การประกันว่า โครงการต่างๆ จะต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบความเป็นไปได้และมาตรฐานด้านคุณภาพก่อนที่จะเริ่มดำเนินโครงการ

(ง) การระดมทรัพยากรที่จำเป็นต่อการอนุมัติแผนงาน/โครงการ รวมถึงการทำให้ขั้นตอนการส่งมอบ/การทำสัญญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(จ) การติดตามผลการดำเนินงานโครงการและแผนงานอย่างต่อเนื่อง รวมถึงความมั่นใจในคุณภาพของกิจกรรมและผลลัพธ์ของแผนงานและโครงการต่างๆ

(ฉ) การรายงานความคืบหน้าทุก 6 เดือน และแผนการดำเนินงานประจำปีเพื่อเสนอต่อเจฟอาร์ซี

(ช) การอนุมัติกลยุทธ์การเสริมสร้างขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการอาเซียน และ

(ซ) การส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และแนวทางการดำเนินงานที่เน้นการแก้ปัญหา และคำนึงถึงผลลัพธ์เป็นสำคัญ

7. การบริหารจัดการเรื่องปลีกย่อยรายวันเป็นหน้าที่ของผู้อำนวยความสะดวกด้านแผนงานของออสเอด กับผู้แทนของสำนักเลขาธิการอาเซียนที่ได้รับการเสนอชื่อ (โดยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยวางแผนงานและติดตามผล) และมีความรับผิดชอบหลัก ดังนี้

(ก) การจัดเตรียมเอกสารแผนงานและงบประมาณประจำปีของเอเอดีซีพีสอง และเอกสาร รายงานความคืบหน้าทุก 6 เดือน

(ข) การอนุมัติการเบิกค่าใช้จ่ายจากกองทุนที่เกี่ยวข้อง (สำหรับแผนงาน/โครงการ และ บุคลากร) ตามขอบเขตของโครงการและแผนการดำเนินงานที่ได้รับการเห็นชอบแล้ว

(ค) การติดตามความคืบหน้าและผลลัพธ์โดยรวมของการดำเนินงานตามเอเอดีซีพีสองและผลสำเร็จของการดำเนินการ

(ง) การส่งเสริมการประสานงานกับผู้บริจาคต่างๆ รวมถึงการศึกษาช่องทางและผลักดันให้มีการจัดตั้งกลไกร่วมในการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน

(จ) การให้ความสนับสนุนด้านเลขานุการแก่เจฟอาร์ซี

(ฉ) การรักษารฐานข้อมูลกลางเกี่ยวกับโครงการทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากเอเอดีซีพี

สอง

(ช) ผลิตและเผยแพร่ข้อมูลที่เหมาะสมเกี่ยวกับเอเอดีซีพีสอง เพื่อส่งเสริมการประชาสัมพันธ์แผนงานให้เป็นที่รู้จักของสาธารณะ

8. ผู้อำนวยการด้านแผนงานของออสเตรเลียมีความรับผิดชอบในการประกันว่า จะปฏิบัติตามข้อกำหนดของออสเตรเลียด้านการเงิน และการรายงานความสำเร็จของการให้ความช่วยเหลือ และเงินสนับสนุนจากรัฐบาลของประเทศ ออสเตรเลียจะได้รับการโอนไปยังกองทุนสำนักเลขาธิการอาเซียนในเวลาที่เหมาะสม หลังจากที่ได้รับความเห็นชอบและเป็นไปอย่างถูกต้องตามข้อกำหนดด้านบัญชี

หมวดที่ 5 การติดตามและการวิเคราะห์ผล

- การติดตามและประเมินผลเป็นหน้าที่ร่วมของสำนักเลขาธิการอาเซียนและออสเตรเลีย โดยมีวิธีการ ได้แก่
  - การดำเนินงานโดยอาศัยระบบการติดตามผลและวิเคราะห์ผลของอาเซียน/สำนักเลขาธิการอาเซียน โดยจะมีการให้ความช่วยเหลือเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในส่วนที่จำเป็น
  - การสนับสนุนการรวบรวมและการใช้ข้อมูลใน 3 ระดับหลัก ได้แก่
    - ตัวชี้วัดเศรษฐกิจมหภาคของการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ
    - ตัวชี้วัดในระดับกลางของผลความคืบหน้าการอนุวัติแผนการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
    - ตัวชี้วัดในระดับเศรษฐกิจจุลภาคของแผนงานหรือโครงการที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินภายใต้เอเอดีซีพีสอง รวมทั้งผลผลิตที่ได้รับและการใช้ทรัพยากร
  - การวิเคราะห์ผลการดำเนินกิจกรรมเป็นระยะ เพื่อช่วยประเมินความจำเป็น ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกิจกรรมต่างๆ และ
  - การประสานงานและผลักดันให้เกิดความสอดคล้องกับกิจกรรมด้านการติดตามและประเมินผลงานต่างๆ ของประเทศคู่เจรจาอื่น ๆ เท่าที่จะกระทำได้
- กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินภายใต้เอเอดีซีพีสองจะต้องคำนึงถึงความเสมอภาคทางเพศและมีการกำหนดมาตรการที่จะส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยจะมีการติดตามผลการดำเนินการและประเมินความสำเร็จในการส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศอันเป็นผลจากการดำเนินกิจกรรม

หมวดที่ 6. งบประมาณและการจัดการทางการเงิน

- รัฐบาลออสเตรเลียและสำนักเลขาธิการอาเซียนจะให้ความพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อประกันว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรสำหรับเอเอดีซีพีสองจะมีมูลค่า 57 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย เพื่อให้จ่ายตลอดระยะเวลาของบันทึกความเข้าใจสำหรับเอเอดีซีพีสอง ทั้งนี้ โดยขึ้นอยู่กับการจัดสรรงบประมาณประจำปีของรัฐสภาออสเตรเลีย
- ประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านจะเป็น ดังนี้
  - การเสริมสร้างขีดความสามารถของสำนักเลขาธิการอาเซียนในการใช้อำนวยการและสนับสนุนการรวมตัวและการสร้างประชาคมอาเซียน – 8 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย
  - การวิจัยทางเศรษฐศาสตร์และข้อเสนอแนะทางนโยบาย – 10 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย
  - การดำเนินการไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน – 22 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย
  - บุคลากรและการสนับสนุนทางการบริหารจัดการ – 17 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย
- ประมาณการค่าใช้จ่ายด้านการเงินสำหรับวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านภายใต้เอเอดีซีพีสอง จะเป็นเพียงตัวเลขที่ใช้ในการวางแผนงาน และจะไม่ถือเป็นข้อผูกพันทางการเงินโดยสมบูรณ์
- กองทุน 2 กองทุนซึ่งบริหารโดยสำนักเลขาธิการอาเซียนจะถูกใช้เพื่อสนับสนุนกิจกรรมภายใต้เอเอดีซีพีสอง กฎระเบียบสำหรับการบริหารกองทุนจะได้รับการจัดการร่วมกันระหว่างออสเตรเลียและสำนักเลขาธิการอาเซียน และจะสอดคล้องกับกฎระเบียบสำหรับกองทุนของสำนักเลขาธิการอาเซียนที่มีอยู่ ซึ่งได้จัดทำขึ้นในคู่มือการบริหารโครงการ

อาเซียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัตินโยบายของสำนักเลขาธิการอาเซียน กองทุนจะได้รับการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ และจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลให้กับออสเตรเลีย รวมทั้งจะมีการแสวงหา และหากเป็นไปได้ จะมีการดำเนินการให้เป็นไปตามโอกาสที่จะรวมเงินงบประมาณของออสเตรเลียกับเงินของผู้บริจาคอื่น ๆ และมีการทำให้การดำเนินงานสอดคล้องกันภายใต้บันทึกความเข้าใจฉบับนี้

หมวดที่ 7. สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

1. การจัดการโครงการระหว่างภาคีผู้เข้าร่วมในโครงการและกิจกรรมเฉพาะที่มีในภายหลังของเอเอดีซีพีสอง จะจัดให้มีการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่มีอยู่ก่อนแล้ว และการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจกรรมของเอเอดีซีพีสอง
2. ภาคีผู้เข้าร่วมจะได้รับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจกรรมของเอเอดีซีพีสอง โดยเป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเพื่ออนุวัติการ ซึ่งจะพิจารณาถึง
  - (ก) การมีส่วนร่วมด้านวิชาการของแต่ละภาคีผู้เข้าร่วม
  - (ข) การมีส่วนร่วมด้านการเงินของแต่ละภาคีผู้เข้าร่วม
  - (ค) การมีส่วนร่วมในทรัพย์สินทางปัญญา วัตถุประสงค์ ความพยายามด้านวิจัย และผลงานที่มีอยู่ก่อนแล้วของแต่ละภาคีผู้เข้าร่วม
  - (ง) สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่แต่ละภาคีผู้เข้าร่วมจัดหาให้
  - (จ) ข้อพิจารณาทางกฎหมาย และ
  - (ฉ) ข้อพิจารณาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่ภาคีผู้เข้าร่วมอาจตกลงร่วมกัน
3. แผนการจัดการเพื่ออนุวัติการโครงการจะรวมถึงข้อบัญญัติสำหรับการตรวจสอบเพื่อการคุ้มครองต่อภาระผิดในสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของภาคีที่สาม
4. ออสเตรเลียจะละสิทธิ กรรมสิทธิ์ หรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่สำนักงานฯ อาจจะมีในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดขึ้นจากโครงการเอเอดีซีพีสอง แต่จะไม่มีอำนาจ และเมื่อเป็นเช่นนั้นจึงไม่สามารถละสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐบาลออสเตรเลีย หรือของบริษัท องค์กร หรือองค์การใด ๆ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับโครงการเอเอดีซีพีสอง ในสถานการณ์ที่เหมาะสม ออสเตรเลียจะพยายามที่จะให้การโอนสิทธิ กรรมสิทธิ์ และผลประโยชน์ในทรัพย์สินทางปัญญาจากส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐบาลออสเตรเลีย หรือบริษัท องค์กร และองค์กร เพื่อให้ขอบเขตการละสิทธิกว้างขึ้น
5. ไม่มีข้อความใดในบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ที่จะกระทบสิทธิและพันธกรณีของแต่ละภาคีภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ หรือความตกลงพหุภาคีที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือที่จะมีขึ้นในอนาคต

หมวดที่ 8. เอกสิทธิของบุคลากรออสเตรเลียและอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับเอเอดีซีพี ข้อกำหนดและเงื่อนไขสำหรับวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ในแผนงานของออสเตรเลียและอาเซียน

1. เอกสิทธิที่บุคลากรออสเตรเลียอาจได้รับในการอนุวัติการเอเอดีซีพีสอง และข้อกำหนดและเงื่อนไขสำหรับวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ในแผนงานของออสเตรเลียจะอยู่ภายใต้บังคับแห่งข้อกำหนดของสนธิสัญญาใด ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ และนโยบาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องของรัฐบาล และแนวปฏิบัติของประเทศสมาชิกอาเซียนที่เป็นเจ้าภาพกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งภายใต้เอเอดีซีพี ซึ่งรายละเอียดของเรื่องนี้จะได้ร่วมกันตัดสินใจโดยออสเตรเลียและประเทศสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้อง และจะกำหนดไว้ในหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างออสเตรเลียและประเทศสมาชิกอาเซียนนั้น

2. เอกสิทธิที่บุคคลากรอาเซียนอาจได้รับในการอนุวัติการเอเดตีซีพีสอง ข้อกำหนด และเงื่อนไขสำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่ใช้ในแผนงานของอาเซียน จะอยู่ภายใต้บังคับแห่งข้อกำหนดของสนธิสัญญาใดหรือบันทึกความเข้าใจที่ใช้บังคับอยู่ และนโยบาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลและแนวปฏิบัติของประเทศสมาชิกอาเซียนที่เป็นเจ้าภาพกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งภายใต้เอเดตีซีพีในทำนองเดียวกัน ซึ่งรายละเอียดของเรื่องนี้จะได้ร่วมกันตัดสินใจโดยออสเตรเลียและประเทศสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้อง และจะกำหนดไว้ในหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างออสเตรเลียกับประเทศสมาชิกอาเซียนนั้น

3. ในช่วงการเจรจาหนังสือแลกเปลี่ยนภายใต้วรรค 1 ของข้อนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้องจะพิจารณาความจำเป็นที่จะ

(ก) ยกเว้นวัตถุประสงค์ต่างๆ สำหรับแผนงานของออสเตรเลียจากการเสียภาษี เงินเรียกเก็บ อากร ค่าธรรมเนียม และค่าภาระอื่น (หรือมิฉะนั้นจะรับผิดชอบในการชำระภาษี เงินเรียกเก็บ อากร ค่าธรรมเนียม และค่าภาระเช่นว่า)

(ข) เร่งรัดการนำวัตถุประสงค์เหล่านั้นผ่านด่านศุลกากร

(ค) อำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายวัตถุประสงค์เหล่านั้น โดยจัดด่านศุลกากรและสิ่งอำนวยความสะดวกของท่าเรือที่เหมาะสม รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการเก็บรักษา ณ ท่าเรือแห่งแรกที่ขนถ่ายสิ่งของที่จัดทำให้ตามโครงการของออสเตรเลียลงบนดินแดนของอาเซียน และ

(ง) ช่วยเร่งรัดการขนส่งสิ่งของที่จัดทำให้ไปยังสถานที่ตั้งของโครงการ

4. ในช่วงการเจรจาหนังสือแลกเปลี่ยนภายใต้วรรค 2 ของข้อนี้ รัฐบาลออสเตรเลียจะพิจารณาความจำเป็นที่จะ

(ก) ยกเว้นวัตถุประสงค์ต่างๆ สำหรับแผนงานของอาเซียนจากการเสียภาษี เงินเรียกเก็บ อากร ค่าธรรมเนียม และค่าภาระอื่น (หรือมิฉะนั้นจะรับผิดชอบในการชำระภาษี เงินเรียกเก็บอากร ค่าธรรมเนียม และค่าภาระเช่นว่า)

(ข) เร่งรัดการนำวัตถุประสงค์เหล่านั้นผ่านด่านศุลกากร

(ค) อำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายวัตถุประสงค์เหล่านั้น โดยจัดด่านศุลกากรและสิ่งอำนวยความสะดวกของท่าเรือที่เหมาะสม รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการเก็บรักษา ณ ท่าเรือแห่งแรกที่ขนถ่ายสิ่งของที่จัดทำให้ตามโครงการของอาเซียนลงบนดินแดนของออสเตรเลีย และ

(ง) ช่วยเร่งรัดการขนส่งสิ่งของที่จัดทำให้ไปยังสถานที่ตั้งของโครงการ

หมวดที่ 9. บทบัญญัติทั่วไป

1. ความร่วมมือที่ระบุไว้ภายใต้บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ จะเป็นส่วนเพิ่มเติมจากข้อตกลงทวิภาคีใดๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันระหว่างออสเตรเลียกับประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศ

2. ภาคีทั้งหลายจะแก้ไขข้อยุ่งยากใด ๆ ทั้งปวงที่อาจเกิดขึ้นภายใต้บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ ด้วยเจตนารมณ์ของความร่วมมือและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน เมื่อมีการร้องขอจากภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจจัดให้มีการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างภาคีฝ่ายต่าง ๆ ในเรื่องที่มีผลประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวกับเอเดตีซีพีสอง

3. บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ (หรือการแก้ไขใดๆ ของบันทึกความเข้าใจ) ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ และไม่ก่อให้เกิดหรือสร้าง (และไม่มีเจตนาที่จะสร้าง) พันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศหรือกฎหมายภายใน และจะไม่นำไปสู่กระบวนการทางกฎหมาย และจะไม่ได้ถือว่าการก่อให้เกิดหรือสร้างพันธกรณีที่มิผลผูกพันทางกฎหมายหรือบังคับใช้ได้ใดๆ (ไม่ว่าจะโดยแจ้งหรือโดยนัย)

หมวดที่ 10. การแก้ไข

1. บันทึกความเข้าใจฉบับนี้อาจมีการทบทวนหรือแก้ไขได้โดยต้องมีความยินยอมร่วมกันของประเทศสมาชิกอย่างเป็นทางการโดยลักษณะอักษร และให้การแก้ไขมีผลบังคับใช้ในวันที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันและให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้

หมวดที่ 11. วันที่มีผลบังคับใช้

1. บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่มีการลงนามระหว่างออสเตรเลียและราชอาณาจักรไทย (ในนามของอาเซียน)
2. บันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2015 (พ.ศ. 2558)
3. ข้อแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการตีความบทบัญญัติของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะตกลงกันโดยการปรึกษาหารือระหว่างภาคีต่างๆ
4. แต่ละภาคีอาจยกเลิกบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ในเวลาใดก็ได้ โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้คู่ภาคีอื่นๆ ทราบหกเดือนล่วงหน้าโดยผ่านช่องทางทางการทูตปกติ ยกเว้นในกรณีการบอกเลิกหรือการสิ้นสุดของบันทึกความเข้าใจฉบับนี้จะไม่กระทบต่อข้อผูกพันทางการเงินหรือต่อกิจกรรมใดที่เริ่มไว้ก่อนการบอกเลิกหรือการสิ้นสุด เช่นว่านั้น

หมวดที่ 12. การขยายเวลา

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้อาจได้รับการขยายเวลาได้โดยหนังสือแลกเปลี่ยนระหว่างภาคีต่าง ๆ

เพื่อเป็นพยานแห่งการนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบจากออสเตรเลียและอาเซียน ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจนี้

ลงนาม ณ _____ เมื่อวันที่ _____ ค.ศ. สองพันเก้า ทำเป็นต้นฉบับสองฉบับ

ในนามออสเตรเลีย

ในนามอาเซียน

ลายมือชื่อ

ลายมือชื่อ

นายสตีเฟน สมิท

นายกษิต ภิรมย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

รับรองสำเนาถูกต้อง

11/12/15

(นายสุชาติ เลียงแสงทอง)

ผู้อำนวยการกองอาเซียน 3